

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน
กรุงเทพฯและปริมณฑล

**The Study of Foreign Language Learning Strategies of Under-graduate
Students in Bangkok and Surroundings**

โดย

ผศ. ดร. สมพร โกมารทัต

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานผลการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2559

ชื่อเรื่อง: การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีใน

กรุงเทพฯและปริมณฑล

ผู้วิจัย: ผศ.ดร.สมพร โกมารทัต

สถาบัน: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปีที่พิมพ์: 2559

จำนวนหน้างานวิจัย: 86 หน้า

ลิขสิทธิ์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำสำคัญ: กลยุทธ์การเรียนรู้ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯและปริมณฑลจำนวน 455 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning version 7.0 มีค่าความเชื่อมั่น .9425 และแบบสัมภาษณ์การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square Test)

ผลการศึกษา พบว่า

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ไม่แตกต่างกัน
3. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนทางภาษาของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด

4. กลยุทธ์การเรียนรู้มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศและจะใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับและสถานการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

5. กลยุทธ์การเรียนรู้ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เมื่อเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

Title: The Study of Foreign Language Learning Strategies of Under-graduate Students in Bangkok and Surroundings

Researcher: Asst.Prof. Dr. Somporn Gomarutut

Institution: Dhurakij Pundit University

Year of Publication: 2016

No. of Page: 86 Pages

Copyright: Dhurakij Pundit University

Key Words: Learning Strategies, Strategies in Learning Foreign Languages, Foreign Languages

Abstract

The objectives of the research entitled “The Study of Foreign Language Learning Strategies of Under-graduate Students in Bangkok and Surroundings” were as follows: 1. to study the use of foreign language learning strategies of under-graduate students in Bangkok and surroundings, 2 to compare the differences in using the foreign language learning strategies of under-graduate students, and 3. to study the relationship between the use of foreign language learning strategies and learning outcome of students. The sample used in the study was 455 fourth year students studying in English, Chinese, and Japanese majors in under-graduate level of universities in Bangkok and surroundings. The research instruments consisted of rating scale questionnaires adapted from Oxford’s Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 with reliability at .9425 and interview form of foreign language learning strategies. The data were analyzed by mean, standard deviation, One-way ANOVA and Chi-square Test.

The results of the study found that:

1. The use of foreign language learning strategies of under-graduate students in English, Chinese, and Japanese majors was at the moderate level in overall.
2. The students in different majors used language learning strategies indifferently.
3. The use of foreign language learning strategies had a significant relation with language learning outcomes of students with a significantly statistical figure at 0.05. The students having high language learning outcomes used metacognitive strategies the most.
4. The language learning strategies were significant and necessary to foreign language learning, and they were used in different language learning levels and situations.

5. The most valid strategy to language learning success was Memory Strategies, followed by Metacognitive Strategies, Compensation Strategies, Social Strategies, Cognitive Strategies, and Affective Strategies respectively.

DPU

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนทุนวิจัยจากศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้วิจัยขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สรชัย พิศาลบุตร ที่ให้คำปรึกษาในการจัดทำโครงการวิจัยนี้ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจประเมินและให้ความคิดเห็นเรื่องเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาบดีทุกท่าน หัวหน้าสาขาวิชาทุกท่าน และเจ้าหน้าที่ทุกท่านของ มหาวิทยาลัยที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยที่ช่วยประสานงานในการเข้าไปเก็บข้อมูลครั้งนี้ ขอขอบคุณ นิสิตนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และนิสิตนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มย่อย และคณาจารย์ทุกท่าน ที่สละเวลาให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยครั้งนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียน ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในการวางแผน การจัดการการเรียนการสอน และผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้ไปต่อยอดงานวิจัยและงานวิชาการอื่นๆต่อไป

ผศ. ดร. สมพร โกมารทัต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญแผนภูมิ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 นิยามศัพท์	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่จะได้รับ	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	9
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้	19
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	23
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
3.3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	30

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	31
4.2 ผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา	33
4.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	41
4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับ ผลการเรียน	44
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	54

บทที่ 5 บทสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป	63
5.2 อภิปรายผล	66
5.3 ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	76
ประวัติผู้วิจัย	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา สาขาวิชา 3	33
2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาแยกตามสาขาวิชา	34
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนการจำ	35
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	36
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	37
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	38
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	39
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์ทางสังคม	40
9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	41
10 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	42
11 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบ Games-Howell	43
12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลการเรียน	44
13 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทางตรงของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ	45
14 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทางอ้อมของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ	45
15 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ กลยุทธ์ในระดับมากของนักศึกษาที่มีผลการเรียน 6 สูงและผลการเรียนต่ำ	46
16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ	47
17 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางตรงของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ	48
18 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางอ้อมของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ	48

19	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลการเรียนภาษา ของนักศึกษาสาขาภาษาจีน	49
20	ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางตรงของนักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มีผลการเรียนสูง ปาน กลาง และต่ำ	50
21	ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางอ้อมของนักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มีผลการเรียนสูง ปาน กลาง และต่ำ	50
22	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลการเรียนภาษา ของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น	51
23	ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางตรงของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ	52
24	ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางอ้อมของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ	52
25	ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงแยกตาม สาขาวิชา	53
26	ร้อยละของกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา	55
27	ผลการสัมภาษณ์ผู้สอน	57
28	ผลการสัมภาษณ์ผู้สอน	59

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	8
2 แนวคิดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford	15
3 คำร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
4 คำร้อยละของผลการเรียนเฉลี่ย	32
5 คำร้อยละของผลการเรียนภาษาต่างประเทศ	32
6 คำร้อยละของผลการเรียนภาษาต่างประเทศ	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอื่นๆที่บุคคลหนึ่งไม่ได้ใช้สื่อสารพูดคุยกันในชีวิตประจำวัน เป็นภาษาที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือการติดต่อกันเพื่อความสัมพันธ์หรือผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นการค้าขาย การทูต การทหาร การท่องเที่ยว เป็นต้น ในโลกยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของการติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน ดังนั้น ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาษาต่างประเทศจะเป็นสื่อกลางของการติดต่อในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งความรู้ต่างๆในโลก และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาสำหรับการแข่งขันทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันและในอนาคต ประเทศไทยได้พยายามเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของเยาวชนของชาติ โดยการกำหนดยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของประเทศไทย ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา ด้วยการกำหนดให้หลักสูตรการศึกษาไทยในระดับต่างๆต้องจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยในระดับประถมศึกษากำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษ 6 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเรียน 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนอีก 3 ปี และในขณะเดียวกันเมื่อเข้าสู่มัธยมศึกษาตอนต้นยังต้องเลือกเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น อีกไม่น้อยกว่า 6 ปี และระดับปริญญาตรี เรียนอีกอย่างน้อย 1 หรือ 2 ปี

จากรายงานแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549 – 2553) ของกระทรวงศึกษาธิการ (2549) คณะอนุกรรมการศึกษาความก้าวหน้าและมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ พบว่า นักเรียนไทยไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศเท่าที่ควร นักเรียนส่วนมากมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอบประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังพบว่า แรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากผลการศึกษาเรื่องคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของธุรกิจนำเที่ยว (สมพร โกมารทัต, 2555) พบว่า คุณลักษณะ

บัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการธุรกิจนำเข้า คือ ต้องมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดีมาก และความรู้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศอื่นในระดับดี และต้องสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารในการทำงานได้ (เมฆ รอบรู้, 2558: 221) แต่คุณภาพของบัณฑิตในเรื่องภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ อยู่ในระดับต่ำ

กรณีของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย สะท้อนให้เห็นว่าสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเวลาที่เรียนแต่อย่างเดียว ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษา และใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน (Naiman, Frohlich and Todesco, 1975 อ้างใน แพรพพรณ พริ้มพร้อม, 2551)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) หมายถึง วิธีการ การกระทำเฉพาะอย่าง หรือเทคนิคที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษา การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดีส่งผลให้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนดีขึ้นด้วย (Oxford,1990) ดังนั้น การเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์ในการเรียนและใช้กลยุทธ์นั้นๆ ในการเรียนอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ ดังที่ Mc Groatry and Oxford (1990) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้จักใช้กลยุทธ์ในการเรียนแบบต่างๆ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่มีการศึกษาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา กล่าวคือ ปี ค.ศ. 1978 โดย Naiman et al ปี ค.ศ. 1981 โดย Rubin ปี ค.ศ. 1982 โดย Brown & Palinscar ปี ค.ศ. 1985 โดยโอ แมรี เอท อัล และในปี ค.ศ. 1990 โดย Oxford Rebecca ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆ ช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ ความคิด (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) และกลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียน ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาต่างประเทศเล็งเห็นว่ากลยุทธ์ตามทฤษฎีของ Oxford Rebecca มีคุณประโยชน์กับการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมาก จึงสนใจที่จะศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีนระดับปริญญาตรีตามทฤษฎี

ดังกล่าว เพื่อศึกษาความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาข้างต้น และศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการแนะนำกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมให้แก่ นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา นอกจากนี้ยังใช้เป็นแนวทางในการเตรียมการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอน และต่อ ยอดงานวิจัยในระดับการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล
2. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา

คำถามในการวิจัย

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างไร
2. การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3 สาขาวิชาคือ สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างกันจะใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน
2. การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

นิยามศัพท์ในการวิจัย

1. กลยุทธ์การเรียนภาษา หมายถึง กระบวนการ วิธีการ หรือ เทคนิคที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อช่วยในการรับรู้ เรียนรู้ให้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถถ่ายโอนไป

ใช้ในความรู้นี้ใหม่และสถานการณ์ใหม่ได้ (Oxford,1990) ตามทฤษฎีRebecca Oxford's Language learning Strategies System) กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง(Compensation Strategies) และกลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริม และการควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม(Social Strategies)

2. ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

3. นักศึกษาปริญญาตรี หมายถึง ผู้ที่เรียนหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯและปริมณฑล

4. ผลการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษา หมายถึง เกรดการเรียนรู้เฉลี่ยของภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ตั้งแต่ปี 1 จนถึงปัจจุบัน แบ่งเป็นผลการเรียนสูง (เกรด A และB+) ผลการเรียนปานกลาง (เกรด B และC+) และผลการเรียนต่ำ (เกรด C D+ และD)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford Rebecca (1990) โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์การเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) และกลยุทธ์การเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริม และการควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies)

2. ด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 8 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยรังสิต

3. ด้านประชากร ศึกษานักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯและปริมณฑลจำนวน 8

แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยรังสิต

4. ด้านเวลา การวิจัยนี้จะทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาปริญญาตรี
2. ได้ทราบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาปริญญาตรี
3. ได้ทราบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาปริญญาตรี
4. ได้แนวทางในการแนะนำกลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมให้กับนักศึกษา
5. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวทางการจัดการสอนของผู้สอน
6. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการกระบวนการเรียนของผู้เรียนและการจัดกระบวนการสอนของผู้สอน
7. ได้นำความรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้ไปต่อยอดงานวิจัยและงานวิชาการอื่นๆต่อไป
8. ใช้เป็นแนวทางแก่ผู้วิจัยที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ทำวิจัยต่อยอดต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

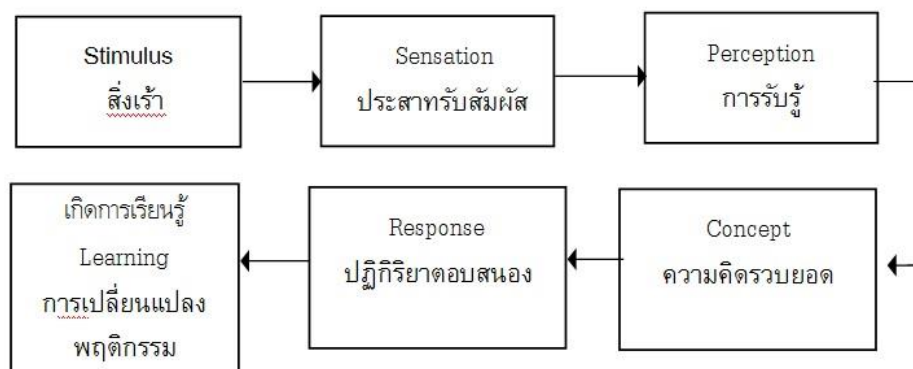
การวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑลผู้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล 2) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร อันเป็นผลมาจากการมีประสบการณ์ การฝึก และการปฏิบัติด้วยตนเอง (Hilgard and Bower, 1981; Morris, 1990)

ประด็นันท์ อุปรมัย (2540 น. 117-130) การเรียนรู้เป็นกระบวนการจากการไม่รู้ไปสู่การเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเริ่มเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้า (Stimulus) มากระตุ้นบุคคล ระบบประสาทจะตื่นตัวเกิดการรับสัมผัส (Sensation) ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง ๕ แล้วส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อแปลความหมายโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นการรับรู้ (Perception) ใหม่ อาจสอดคล้องหรือแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิม แล้วสรุปผลของการรับรู้นั้น เป็นความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Concept) และมีปฏิกิริยาตอบสนอง (Response) อย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งเร้า ตามที่รับรู้ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแสดงว่า เกิดการเรียนรู้ ตามแผนภาพต่อไปนี้

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ได้เกิดขึ้นง่ายกับทุกคนเหมือนเรียนภาษาแม่ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศมีทั้งปัจจัยด้านตัวบุคคล ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านการสอน เป็นต้น ในที่นี้จะขอกล่าวถึงปัจจัยด้านตัวบุคคลที่จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานวิจัยนี้

ปัจจัยด้านตัวบุคคล ประกอบด้วย ทักษะคิด แรงจูงใจ ความวิตกกังวล กลวิธีในการเรียน และความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

1. ทักษะคิด ทักษะคิดในการเรียนภาษามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ทักษะคิดในการเรียนเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ผู้เรียนที่มีทักษะคิดที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่มีทักษะคิดไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (สุริย์ จงสถาพรสิทธิ์, 2543, น.70)

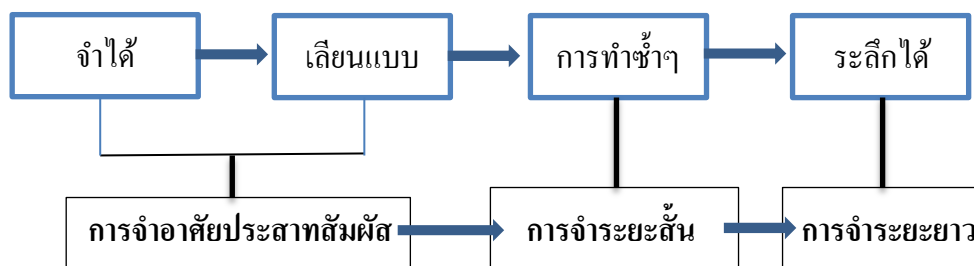
2. แรงจูงใจ แรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์และเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ (ลักษณ์ นุญนิมิตร, 2542)

3. ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลจะส่งผลทั้งทางบวกและทางลบต่อการเรียนรู้และต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลเพียงเล็กน้อยอาจกระตุ้นให้ผู้เรียนใส่ใจกับการเรียนมากขึ้นทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลสูง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (สหัส แร่นาค, 2546)

4. กลวิธีในการเรียน ผู้เรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากกว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ใช้กลวิธีในการเรียนน้อยกว่า (สุริย์ จงสถาพรสิทธิ์, 2543, น.71)

นอกจากปัจจัยที่กล่าวข้างต้นแล้ว พฤติกรรมของผู้เรียนก็เป็นปัจจัยที่สำคัญด้วย การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะต้องมีกระบวนการของการกระทำที่ทำซ้ำๆจนเป็นนิสัย กล่าวคือ การรู้ได้ (Recognition) เลียนแบบ (Imitation) การทำซ้ำๆ (Repetition) และการระลึกได้ (Memorization)

กระบวนการดังกล่าว คือ ผู้เรียนต้องทราบ จำเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ พยายามทำให้เหมือนโดยเลียนแบบ เป็นกระบวนการที่เรียกว่า การจำได้ เมื่อเลียนแบบได้ก็พูด ฟัง อ่าน เขียน และทำพฤติกรรมฟัง พูด อ่าน เขียนซ้ำๆ และฝึกให้คล่องๆ ซึ่งกระบวนการข้างต้นจะเป็นการจำได้ในระยะสั้น จนระลึกสิ่งที่จำได้ ซึ่งเป็นการจำระยะยาว และพร้อมจะนำออกมาใช้ได้ สถานการณ์ต่างๆ ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คราเชน (Krashen, 1987, pp. 35-40 อ้างถึงใน สมพร โกมารทัต, 2548, น. 23-25) กล่าวถึง สมมติฐานการเรียนรู้และการรู้ภาษา (The Acquisition Learning Hypothesis) ซึ่งสรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาของคนเรามี 2 แบบ คือ การรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียน ภาษา (Language Learning)

1. การรู้ภาษา (Language Acquisition) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีกระบวนการคล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะไม่คิดว่ากำลังเรียนภาษาอยู่เพราะมุ่งที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ ผู้เรียนมักไม่รู้ตัวว่าได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาแล้ว เพราะการไม่มีการเน้นเรื่องกฎเกณฑ์ดังกล่าว แต่ผู้เรียนจะรู้สึกได้ถึงความถูกต้องของภาษา แม้จะไม่ได้เรียนรู้กฎเกณฑ์โดยตรง การเรียนรู้แบบนี้จึงมีลักษณะเป็นธรรมชาติ และไม่เป็นการ

2. การเรียนภาษา (Language Learning) เป็นวิธีการเรียนภาษาอย่างรู้ตัว เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ผู้เรียนจะสามารถอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้ มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาที่เรียน แต่ในกระบวนการเรียนด้วยวิธีนี้ ไม่มีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเหมือนในชีวิตประจำวันจึงเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ

สรุปว่า การรู้ภาษา (Acquisition) และการเรียนภาษา (Learning) นำไปใช้ประโยชน์ได้ต่างกัน คือ การรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ส่วนการเรียนภาษา เป็นวิธีการเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง มีประโยชน์ในการใช้ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และใช้ประโยชน์ให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของภาษานั้นๆ ซึ่งถือว่าเป็นทั้งการรู้ภาษาและการเรียนภาษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้เพื่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างถูกต้อง

2. แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

2.1 ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) มีนักวิชาการให้ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไว้ดังนี้

Rubin (1987, p. 17) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง พฤติกรรมขั้นตอนหรือเทคนิคที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ

Wenden and Rubin (1987, p. 6) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง พฤติกรรมต่างๆในการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนนำมาปฏิบัติและควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง

O' Malley and Chamot (1990, p. 1) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง ความคิดหรือพฤติกรรมเฉพาะที่ผู้เรียนกระทำในการเรียนเพื่อช่วยให้มีความเข้าใจในสิ่งที่เรียน เกิดการเรียนรู้รวมทั้งสามารถเก็บรักษาข้อมูลความรู้ใหม่ๆได้อย่างรวดเร็ว

Oxford (1990, p. 8) ให้ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำเฉพาะที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาเพื่อทำให้การเรียนรู้รวดเร็วขึ้น ง่ายขึ้นและทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถถ่ายโอนไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ๆได้

Green and Oxford (1995, p. 262) กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ หมายถึง การกระทำหรือเทคนิคเฉพาะที่ผู้เรียนใช้อย่างตั้งใจ ใช้เป็นประจำเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

สุริย์ จงสถาพรสิทธิ์ (2543, น. 29) ได้สรุปความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาว่า หมายถึง วิธีการต่างๆที่ผู้เรียนแต่ละคนนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษาอย่างตั้งใจและมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เร็วขึ้น ง่ายขึ้น และสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยที่วิธีการเหล่านั้นจะอำนวยความสะดวกในการรับข้อมูล ความรู้ การเก็บรักษา การเรียกข้อมูลเหล่านั้นออกมาและใช้ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2553, น. 8) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและพฤติกรรมเฉพาะที่ผู้เรียนเลือกใช้อย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ธีรารัตน์ พลายเล็ก (2555, น. 11) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง การกระทำหรือวิธีการต่างๆที่ผู้เรียนแต่ละคนนำมาใช้ในการเรียนรู้ภาษา เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ง่ายขึ้น และสามารถถ่ายโอนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆได้

สรุปว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมเฉพาะอย่าง วิธีการหรือเทคนิคที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษา การจดจำ การ

เก็บรักษา และการใช้ภาษานั้นอย่างถูกต้อง เหมาะสมและรวดเร็ว และสามารถอ่านโอนความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ดีขึ้น

2.2 ความสำคัญของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีมานานราว 50 ปี นักการศึกษาได้ศึกษาวิจัยและยอมรับว่าการเรียนภาษาต่างประเทศทำให้เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์ในการเรียน มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของกลยุทธ์ในการเรียนภาษา ดังนี้

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ผู้เรียนนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษานั้นๆ (Bialystok, 1981, pp. 24-35)

Wenden and Rubin (1987) กล่าวว่า การเรียนที่มีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ดีจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศดีด้วย Brown (1989) ได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องว่า ผู้มีสติปัญญาดีจะหาวิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างมีระบบด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมาทำให้ตนเองเข้าใจเรื่องที่เรียนได้เร็วขึ้น และต่อมา Willing (1989, p. 1) ได้กล่าวเสริมว่า ผู้เรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษา เป็นเพราะไม่มีความรู้เรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและขาดความสามารถในการเลือกกลยุทธ์การเรียนให้เหมาะสมกับตนเอง นอกจากนี้ Oxford (1990, p. 1-8) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของกลยุทธ์ว่า การรู้จักใช้กลยุทธ์การเรียนที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลยุทธ์จะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้เร็วขึ้น สนุกสนานขึ้น มั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น เรียนได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดีขึ้นด้วย

ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์กำกับการเรียน ได้แก่ การจัดระบบการเรียน การวางแผนการเรียน การประเมินตนเอง โดยที่ทำงานประจำอย่างสม่ำเสมอ ควบคู่ไปกับกระบวนการคิดต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดให้เหตุผล การคิดวิจารณ์ การคิดถ่ายโอนข้อมูล เป็นต้น และสอดคล้องพฤติกรรมที่ช่วยให้ความรู้ที่ได้อยู่ในตัวผู้เรียนมากที่สุด พฤติกรรมเหล่านั้นได้แก่ การจดบันทึก การสรุปความ เป็นต้น นอกจากกลยุทธ์ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้เรียนจำนวนมากยังใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องทางจิตใจและทางสังคมมาใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ เช่น (Danserau, 1985; McCombs, 1988; Oxford, 1992 อ้างถึงใน พวงเพ็ญ อินทรประวิติ (2539, น. 9-10)

1. เพื่อควบคุมความรู้สึกบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
2. เพื่อปลดปล่อยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน

3. เพื่อให้ความร่วมมือกับผู้อื่นและเพื่อแสวงหาความร่วมมือจากผู้อื่น

4. เพื่อต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น

พฤติกรรมการเรียนรู้มีผลต่อการเรียนรู้ภาษา Rubin (1975) ได้ศึกษาว่า คนเก่งภาษามักจะทำพฤติกรรมในลักษณะต่างๆดังนี้

1. พยายามเดาให้ได้ถูกต้อง
2. พยายามใช้ภาษานั้นในการสื่อความหมาย
3. ไม่กลัวผิด กล้าลองผิดลองถูก
4. หาโอกาสฝึกฝนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
5. เน้นที่โครงสร้างภาษาและความหมายที่สื่อสาร

สรุปได้ว่า กลยุทธ์ในการเรียน เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทิศทางในการเรียนของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น และมีประสิทธิผล และมีประสิทธิภาพ

2.3 ประวัติและประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีมาตั้งแต่ค.ศ. 1970 จะขอกล่าวถึงประวัติและประเภทของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาตามลำดับต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1975 Rubin (1987, pp. 118-130) แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการเรียนโดยตรง ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 6 ประการคือ

1.1. การทำให้ความกระจ่าง และการทวน สอบความถูกต้อง (Clarification/Verification) เช่น การถามหาตัวอย่างในการใช้คำหรือสำนวน การทวนคำเพื่อย้ำความเข้าใจ

1.2. การติดตามตรวจสอบการเรียนรู้ (Monitoring) เช่น การตรวจสอบการรับรู้ภาษาของตนเองกับเพื่อน และกับผู้สอน

1.3. การจำโดยผ่านระบบการจำ (Memorization) เช่น การจำคำศัพท์โดยการจำภาพที่เกี่ยวข้อง การออกเสียงโดยจำเสียงที่คล้องจองกัน การจำโครงสร้างประโยคจากประโยคที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เป็นต้น

1.4. การเดาและการอนุมานโดยการอุปนัย (Guessing/Inductive Inferencing) เช่น การเดาความหมายของคำจากคำศัพท์พื้นฐาน การเดาความหมายประโยคจากท่าทาง รูปภาพ หรือจากบริบทของประโยค

1.5. การให้เหตุผลแบบนิรนัย (Deductive Reasoning) เป็นการให้เหตุผลโดยการนำความรู้พื้นฐานซึ่งอาจเป็นความเชื่อ ข้อตกลง กฎ หรือบทนิยาม ซึ่งเป็นสิ่งที่รู้มาก่อนและยอมรับว่าเป็นจริงมาประกอบเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป เช่น การเปรียบเทียบภาษาแม่กับภาษาที่เรียน การจัดกลุ่มคำประเภทเดียวกัน

1.6. การฝึกฝน (Practice) การนำสิ่งที่รู้มา เรียนมา มาใช้อยู่เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ

2. กระบวนการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทางอ้อม ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 2 ประการ คือ

2.1. การสร้างโอกาสเพื่อฝึกฝน (Creates opportunities for practice) เช่น การหาโอกาสพูดคุยกับเจ้าของภาษา หรือกับเพื่อนที่เรียนด้วยกัน การสร้างสถานการณ์สมมติเพื่อฝึก เป็นต้น

2.2. การสร้างกลเม็ด (Production tricks) เช่น การพูดอ้อม การสร้างสถานการณ์สมมติเพื่อให้เข้าใจ เป็นต้น

ต่อมา O' Malley et al.(1985) จัดประเภทกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการความคิด สติปัญญา การรับรู้ ผลของการปฏิบัติ การรับข้อมูล ความรู้ การปรับเปลี่ยนเพื่อการพัฒนาการเรียน การหาข้อมูล การจัดกลุ่ม การจัดหมวดหมู่ความรู้ การแปลความ การตีความ การขยายความ

2. กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ การวางแผนการเรียน การตรวจสอบ การประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง

3. กลยุทธ์ด้านสังคมและจิตพิสัย (Social-affective Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจความคิด ความรู้สึกของผู้อื่น

และต่อมา Anita L. Wenden (1985, pp. 4-7 อ้างถึงใน วรพงษ์ ไชยฤกษ์, 2549, น. 20-22) แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) เป็นการใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้ความคิดในการจัดการกับเนื้อหาที่เรียน เก็บรักษา สะสมสิ่งที่เรียนเพื่อนำมาใช้ในภายหลัง และสามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างรวดเร็ว คล่องแคล่ว เช่น การเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จักจากประโยคหรือจากเนื้อเรื่อง การจำคำศัพท์โดยการจัดแบ่งประเภทของคำศัพท์นั้นๆ การสร้างประโยคจากคำหรือสำนวนที่จำได้ เป็นต้น

2. กลยุทธ์ในการสื่อสาร (Communication Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการสื่อสาร เมื่อประสบปัญหาในการสนทนาเนื่องจากผู้เรียนมีความรู้ในภาษาที่จะพูดไม่ดีเพียงพอ ซึ่ง

Cohen (1998) ได้แบ่งกลยุทธ์ในการสื่อสาร เป็น 2 ประเภทหลัก คือ 1) กลยุทธ์ในการปรับข้อมูล หรือกลยุทธ์หลีกเลี่ยงความเสี่ยง เช่นผู้พูดจะเลี่ยงหัวข้อเรื่องที่จะพูด เนื่องจากมีความรู้ด้านภาษาไม่เพียงพอ การเลี่ยงความหมายโดยพูดให้แตกต่างจากสิ่งที่จะพูดเพียงบางส่วน และการย่อข้อมูลซึ่งเป็นการพูดที่ไม่ตรงกับที่ตั้งใจจะพูด 2) กลยุทธ์การขยายข้อมูล ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อยที่สำคัญคือ กลยุทธ์การเสี่ยง ผู้พูดต้องเสี่ยงต่อการสื่อสารที่ไม่เข้าใจอาจจะเป็นในรูปแบบของการสลับภาษา หรือใช้ประโยคที่มีความหมายเหมือนกันหรือการพูดอ้อม เป็นต้น (เปรมวดี ณ นครพนม, 2548, น. 8)

3. กลยุทธ์การฝึกฝนการใช้ภาษา (Global Practice Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนอาศัย สังคมที่แวดล้อมนั้นเพื่อหาโอกาสในการเรียนรู้ภาษา และพัฒนาการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สังคมแวดล้อมนั้น ได้แก่ เพื่อนร่วมชั้นเรียน กิจกรรมในชีวิตประจำวัน สภาพแวดล้อมรอบตัว เป็นต้น

4. กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้วางแผน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลในการเรียนภาษา ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อยๆ ดังนี้

4.1. การวางแผนในการเรียนภาษา (Planning) เป็นการกำหนดขั้นตอนต่างๆ กำหนดวิธีเพื่อให้การเรียนภาษามีประสิทธิภาพ กำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ภาษาของตนเอง

4.2. การติดตามตรวจสอบการเรียนรู้ภาษา (Monitoring) เป็นการติดตาม ตรวจสอบการเรียนรู้และการใช้ภาษาของตนเอง การหาสาเหตุและการแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา การหาข้อผิดพลาดของตนเอง และการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นๆ

4.3. การประเมินผลการเรียนรู้ภาษา (Checking Outcomes) เป็นการประเมินผลที่เกิดจากความพยายามในการเรียนรู้ และการใช้ภาษาของตนเอง เช่น สังเกตว่าตนเองสามารถอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ได้รู้เรื่องและเข้าใจ สามารถอธิบายสิ่งที่ต้องการพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ เป็นต้น

Chamot Anna (1987, pp. 77-79) แบ่งกลยุทธ์การเรียนภาษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเรื่องกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 3 ประการ คือ

1.1. การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การเตรียมการล่วงหน้า (Advance Preparation) การจัดการกับตนเอง (Self-Management) การมีวินัยในตนเอง (Directed Attention) การมุ่งมั่นในการทำ (Selective Attention) และการประวิงเวลา (Delayed Production)

1.2. การกำกับติดตาม (Monitoring) ประกอบด้วย การกำกับตนเองในการเรียนรู้ และติดตามตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง (Self-Monitoring)

1.3. การประเมินผล (Evaluation) ประกอบด้วย การประเมินตนเอง (Self-Evaluation) ว่าบรรลุผลตามที่ต้องการหรือไม่

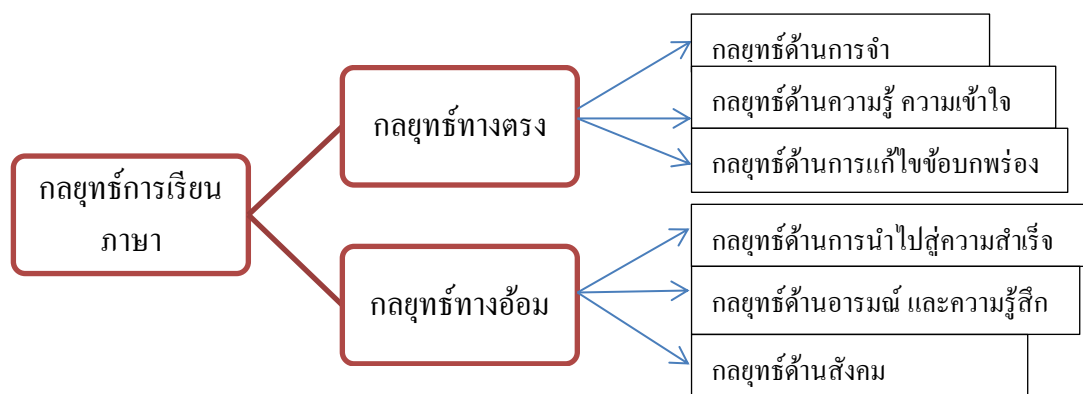
2. กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) เป็นการใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้ ความคิด และความเข้าใจ ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อยๆ ดังนี้

- 2.1. การกระทำซ้ำๆ (Repetition) เป็นการฝึกฝนภาษาที่เรียนอย่างซ้ำๆ
- 2.2. การใช้ใช้สื่อ เอกสารต่างๆ แหล่งค้นคว้าต่างๆ เพื่อช่วยในการเรียนรู้ (Resourcing)
- 2.3. การแปล (Translation) การใช้ภาษาแม่ในการสื่อความหมายหรือทำความเข้าใจ
- 2.4. การจัดกลุ่ม (Grouping) การจัดประเภท จัดกลุ่ม หรือจัดลำดับ
- 2.5. การจดบันทึก (Note-Taking) เป็นการจดบันทึกประเด็นต่างๆ เพื่อช่วยในการจดจำ และง่ายต่อการนำมาใช้
- 2.6. การนิรนัย (Deductive) เป็นการอาศัยหลักฐานจากความรู้เดิมไปสู่ข้อสรุปใหม่ เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่
- 2.7. การจินตนาการ (Imagery) เป็นการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับภาพมโนทัศน์ในความจำ
- 2.8. การใช้คำสำคัญ (Using Key Word) การจำคำใหม่โดยเปรียบเทียบเสียงของคำที่เหมือนกับคำในภาษาแม่ หรือภาษาอื่นที่เคยมีประสบการณ์
- 2.9. การถ่ายโอน (Transfer) การใช้ความรู้เดิมที่ได้เรียนมาก่อนถ่ายโอนไปสู่ความรู้ที่จะเรียนใหม่
- 2.10. การอนุมาน (Inferencing) เป็นการคาดคะเนตามหลักเหตุผล กล่าวคือ เป็นการสรุปหรือข้อสรุปที่ได้จากความรู้ความเข้าใจโดยที่ผู้พูดหรือผู้เขียนบอกโดยอ้อม

3. กลยุทธ์ด้านสังคมและจิตพิสัย (Social-affective Strategies) เป็นกลยุทธ์เกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ของสังคม ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อยๆ ดังนี้

- 3.1. การร่วมมือ (Cooperation) เป็นการร่วมมือในการเรียน การทำกิจกรรม การทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน
- 3.2. การถามเพื่อความกระจ่าง (Question for Clarification) ได้แก่ การถามผู้สอน การถามเจ้าของภาษาในสิ่งที่ไม่เข้าใจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่กระจ่าง
- 3.3. การพูดกับตนเอง (Self-Talk) การฝึกพูดภาษากับตนเองเป็นการลดความวิตกกังวล เป็นการสร้างความมั่นใจขั้นพื้นฐาน เป็นการฝึกความกล้าและเป็นการสร้างกำลังใจให้ตัวเอง

Oxford (1990, p 14) ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลยุทธ์โดยตรง (Direct Strategies) และกลยุทธ์โดยทางอ้อม (Indirect Strategies)

ภาพที่ 2 แสดงแนวคิดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford Rebecca

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาโดยตรง ประกอบด้วยกลยุทธ์ประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้กลไกทางสมองช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ และเป็นกลยุทธ์ที่เสริมสร้างความจำ ประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 4 กลยุทธ์ย่อย คือ

กลยุทธ์ด้านการจำ	ตัวอย่างพฤติกรรมหรือวิธีการ
1. การสร้างการเชื่อมโยงทางความคิด (Creating mental linkages)	การจัดกลุ่มตามชนิดหรือประเภทของข้อมูล การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับกับความรู้เดิม การนำคำศัพท์ใหม่ใส่ในบริบทที่เคยเรียนมา การใช้บริบทช่วยจำคำศัพท์ใหม่
2. การใช้ภาพ สัญลักษณ์ และเสียง (applying images and sounds)	การใช้จินตนาการ การใช้แผนผังเชื่อมโยงความหมาย การใช้คำสำคัญ การใช้เสียงเพื่อช่วยความจำ
3. การทบทวนบทเรียนอย่างเป็นระบบ (Reviewing well)	การทบทวนสิ่งที่จะต้องจำเป็นระยะๆ ในเวลาที่ต่างกัน

	ทบทวนเนื้อหาที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. การนำท่าทางมาใช้ (Employing Action)	การใช้ภาษากายหรือท่าทางประกอบคำอธิบาย การใช้ความรู้สึกเพื่อบอกความหมาย การใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่างๆ การทำตามคำสั่งที่เป็นภาษานั้นๆ การเล่นเกมที่ใช้ภาษานั้นเป็นสื่อ

2. กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) หมายถึงกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจ เป็นกลยุทธ์พื้นฐานในการเรียนรู้ด้านปัญญา ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ย่อย คือ

กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ	ตัวอย่างพฤติกรรมหรือวิธีการ
1. การฝึกฝน (Practicing)	การกระทำซ้ำๆ เช่น การฟังซ้ำ การพูดซ้ำ การอ่านซ้ำและการเขียนซ้ำ จนเคยชินและเป็นธรรมชาติ
2. การรับ-ส่งข้อมูล ข่าวสาร (Receiving and sending messages)	การจับใจความสำคัญอย่างถูกต้องและรวดเร็ว การใช้แหล่งวิทยาการเพื่อรับ-ส่งข้อมูล ข่าวสาร
3. การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analysis and Reasoning)	การใช้เหตุผลเชิงนิรนัย การวิเคราะห์ข้อความและการพูดการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ การแปลความ การถ่ายโอนความรู้
4. การสร้างระบบการรับ-ส่งข้อมูล (Creating structure for input and output)	การจัดบันทึก การสรุปความ การระบุใจความสำคัญของเรื่อง

3. กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ช่วยในกรณีที่ปัญหาในการสื่อสารภาษานั้น ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย คือ

กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง	ตัวอย่างพฤติกรรมหรือวิธีการ
1. การเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently)	การเดาโดยอาศัยตัวชี้แนะทางภาษา การเดาจากบริบท การเดาจากโครงสร้างของข้อความหรือ ความสัมพันธ์ระหว่างคำ
2. การเอาชนะข้อจำกัดทางภาษา (Overcoming limitations in speaking and writing)	การใช้ภาษาแม่แทนคำที่ไม่สามารถสื่อสารด้วย ภาษาเป้าหมายได้ การเลี่ยงการใช้คำบางคำที่ยากในการสื่อสาร การปรับแต่งข้อความให้ง่ายขึ้น การใช้ท่าทางประกอบการพูด

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียน ประกอบด้วยกลยุทธ์ประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเพื่อให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย คือ

กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ	ตัวอย่างพฤติกรรมหรือวิธีการ
1. การเอาใจใส่ต่อการเรียน (Centering your learning)	การเตรียมบทเรียนล่วงหน้า รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย การตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ
2. การจัดการและการวางแผนการเรียน (Arranging and planning your learning)	การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์ของงานแต่ละงาน การวางแผนสำหรับกิจกรรมต่างๆ การค้นคว้าหาความรู้ การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ การแสวงหาโอกาสในการฝึกฝน
3. การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง	การกำกับดูแลตนเอง

(Evaluating your learning)	การตรวจสอบความสามารถของตนเอง การค้นหาข้อผิดพลาดของตนเอง การประเมินความก้าวหน้าของตนเอง
----------------------------	--

2. กลยุทธ์ทางอารมณ์และจิตพิสัย (Affective Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน รวมทั้งเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย คือ

กลยุทธ์ทางอารมณ์และจิตพิสัย	ตัวอย่างพฤติกรรมหรือวิธีการ
1. การลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety)	การผ่อนคลายอารมณ์ การหายใจลึกๆ การทำสมาธิ การสร้างอารมณ์สนุกสนาน
2. การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself)	การพูดในทางบวก การกล้าในการใช้ภาษา การพูดชมเชยตนเอง การให้รางวัลตนเอง
3. การดูแลอารมณ์ตนเอง (Taking Care your emotional Temperature)	การสำรวจความรู้สึกของตนเองที่มีต่อการเรียนภาษา การสนทนากับผู้อื่นเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกในการเรียนภาษา

3. กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาความเข้าใจ ความคิด ทำให้การเรียนภาษามีพัฒนาการที่ดีขึ้น ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย คือ

กลยุทธ์ทางสังคม	ตัวอย่างพฤติกรรมหรือวิธีการ
1. การถามคำถาม (Asking questions)	การถามผู้สอนเพื่อความถูกต้องและเพื่อการแก้ไข การถามเพื่อนเพื่อความเข้าใจและความกระจ่าง
2. การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others)	การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความสามารถในภาษาดีกว่า

3. การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathizing with others)	การเรียนรู้และเข้าใจและยอมรับผู้อื่น การตระหนักถึงความรู้สึกและความคิดของผู้อื่น
--	---

Rubin and Thompson (1982 อ้างถึงใน แพรพรรณ พริงพร้อม, 2553, น. 9-10) ได้อธิบายคุณลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จไว้ 14 ประการ คือ

1. รู้จักหาวิธีการเรียนและสามารถจัดการกับการเรียนของตนเองได้
2. รู้จักจัดเก็บความรู้ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษา
3. มีความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาความรู้สึกในเรื่องภาษาจากประสบการณ์ที่เคยเรียนมา
4. หาโอกาสฝึกฝนภาษาของตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
5. ไม่หงุดหงิดกับความไม่เข้าใจภาษา และเรียนรู้ว่าไม่มีกฎตายตัวแน่นอนในเรื่องของภาษา
6. สามารถจำ และนำเรื่องที่เคยเรียนแล้วมาใช้ได้
7. เรียนรู้จากเรื่องที่ผิดพลาด ไม่ต่อต้านปัญหาที่เกิดจากการเรียนภาษา
8. รู้จักนำความรู้เดิมในภาษาแม่มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษาต่างประเทศ
9. รู้จักใช้นัยจากบริบท หรือสถานการณ์เพื่อช่วยในการเข้าใจในเรื่องที่เรียน
10. รู้จักเรียนรู้ที่จะเจออย่างมีหลักการ
11. เรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม
12. เรียนรู้ จดจำคำที่พูดกันบ่อยๆ เพื่อความต่อเนื่องของบทสนทนา
13. รู้จักหากลยุทธ์เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้
14. เรียนรู้วัฒนธรรมสไตล์การพูดและการเขียนที่ต่างกันในแต่ละสถานการณ์ของแต่ละภาษา

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้

งานวิจัยในประเทศ

เกียรติชัย สายคำดำ (2545) ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์การเดาในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด และใช้กลยุทธ์การจำแบบฝึกฝนน้อยที่สุด

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม

กลยุทธ์การเรียนภาษาของ Oxford ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษทุกกลยุทธ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาใช้กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่องอยู่ในระดับสูง

ยิ่งรัก ชุนชาติประเสริฐ (2546) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย ตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศึกษา 5 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ด้านการจำ กลยุทธ์ด้านความรู้ความเข้าใจ กลยุทธ์การชดเชยข้อบกพร่อง กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ และกลยุทธ์ด้านอารมณ์และสังคม พบว่า ตัวอย่างที่นักศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท ใช้กลยุทธ์การเรียนในปริมาณที่มากที่สุดสามลำดับแรก คือ กลยุทธ์การชดเชยข้อบกพร่อง กลยุทธ์ด้านอารมณ์และสังคม และกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ

เปรมวดี ณ นครพนม (2548) ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนภาษากับความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า พฤติกรรมการเรียนทั้ง 5 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมชดเชยข้อบกพร่อง พฤติกรรมด้านอารมณ์และสังคม พฤติกรรมนำไปสู่ความสำเร็จ พฤติกรรมด้านการจำ และพฤติกรรมการรู้ความคิด นักศึกษานำไปใช้ในลำดับปานกลาง สามลำดับแรกที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ พฤติกรรมชดเชยข้อบกพร่อง พฤติกรรมด้านอารมณ์และสังคม และพฤติกรรมการจำ ผลการเปรียบเทียบระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาญี่ปุ่นระหว่างนักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถดีและกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้พฤติกรรมการเรียน

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2550) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเพศและชั้นปีของนักศึกษา เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษา Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0 ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ใช้กลยุทธ์การเรียนทุกด้านในการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานในระดับปานกลาง และกลยุทธ์ที่ใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน อันดับสอง คือ กลยุทธ์ด้านอุปนิสัย ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่อการใช้ กลยุทธ์การเรียน นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ และระดับชั้นปีที่แตกต่างกันของนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อมราวดี ทัพนูน (2551) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตด้านพุทธิพิสัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า พฤติกรรมการเรียน

ภาษาอังกฤษทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ปริชาน กลยุทธ์การชดเชย กลยุทธ์อภิปริชาน กลยุทธ์ทางอารมณ์ และกลยุทธ์ทางสังคมมีความสัมพันธ์กับทักษะชีวิตด้านพุทธิพิสัยหรือทักษะการคิดวิเคราะห์ และการคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 นอกจากนี้กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์อภิปริชาน และกลยุทธ์ทางอารมณ์ มีอิทธิพลต่อการใช้ทักษะชีวิตในด้านการคิดวิเคราะห์และการคิดสร้างสรรค์

ธีรารณ พลายเล็ก (2555) ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้กลยุทธ์ด้านอภิปริชานมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ที่ใช้การเสริมและการทดแทน ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งและเรียนปานกลางจะใช้กลยุทธ์ด้านอภิปริชานมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ทางสังคม นักศึกษาเรียนอ่อนจำใช้กลยุทธ์การจำมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ทางสังคม

เพ็ญวรี วิจิตรเวชไพศาล (2556) ศึกษาความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นไม่มีความแตกต่างกัน เช่น การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารในโลกสังคมออนไลน์มาช่วยในกระบวนการเรียนรู้ภาษา นักศึกษาจะใช้ทั้งกลยุทธ์ทางตรงและทางอ้อมในการเรียนทั้งสองภาษา กลยุทธ์ทางตรงได้แก่ สอบถามจากเพื่อน อาจารย์ เจ้าของภาษา เป็นต้น กลยุทธ์ทางอ้อม เช่น การฟังและการอ่านจากสื่อออนไลน์ นอกจากนี้กลยุทธ์ทางด้านอารมณ์ และกลยุทธ์ทางสังคมในการร่วมมือกับเพื่อนในการปฏิบัติงาน การนั่งเรียนเป็นกลุ่ม เป็นต้น ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาด้วย

งานวิจัยต่างประเทศ

Goh และ Foong (1997) ศึกษาปัจจัยเรื่องเพศ ความสามารถทางการใช้ภาษา ระดับการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ประเทศสิงคโปร์ เครื่องมือการศึกษา คือ แบบสอบถาม Oxford's Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0 ผลการศึกษา พบว่า ระดับการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์ที่ใช้มากที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านอภิปริชาน คือกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ นักศึกษาเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่านักศึกษาเพศชายในทุกกลยุทธ์ และกลยุทธ์ที่นักศึกษาเพศหญิงใช้สูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ คือ กลยุทธ์ด้านการทดแทน และกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก

Bremner (1999) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาของนักศึกษาที่ฮ่องกง พบว่า นักศึกษานิยมใช้กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง และกลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด ในขณะที่กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกล

ยุทธ์ด้านการจำเป็นกลยุทธ์ที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด ส่วนความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษา พบว่า มีความหลากหลายไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

Wharton (2000) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศ ในประเทศสิงคโปร์ เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ดัดแปลงจากแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford version 7.0 พบว่า นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูง ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามากกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

Lee (2003) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปี เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ประเทศเกาหลี จำนวน 325 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ดัดแปลงจากแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford version 7.0 ผลการศึกษาพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนเกาหลีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์ที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง และใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก พบความแตกต่างระหว่างเพศกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา เพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทั้ง 6 ด้านมากกว่าเพศชาย นักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้บ่อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำ โดยที่นักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์ด้านพุทธิปัญญาสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

Su (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและการประเมินความสามารถด้านภาษาของตนเองของนักเรียนไต้หวันที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเอก พบว่า นักเรียนไต้หวันใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุดคือ กลยุทธ์ด้านสังคม และกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือ กลยุทธ์ด้านการจำ นักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาบ่อยกว่านักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองต่ำ

Chang et al. (2007) ศึกษาอิทธิพลของเพศกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า การใช้กลยุทธ์ในแต่ละด้านของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน โดยรวมนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการจดจำ และกลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้ต่ำที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก ปัจจัยเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้ กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่านักศึกษาเพศชายในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์ด้านอุปนิสัย และกลยุทธ์ด้านสังคม ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาเพศหญิงใช้สูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ แนวคิดหลักที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. Bialystok (1981, pp. 24-35) กล่าวว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ผู้เรียนนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษานั้นๆ

2. Wenden and Rubin (1987) กล่าวว่า การเรียนที่มีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ดีจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศดีด้วย

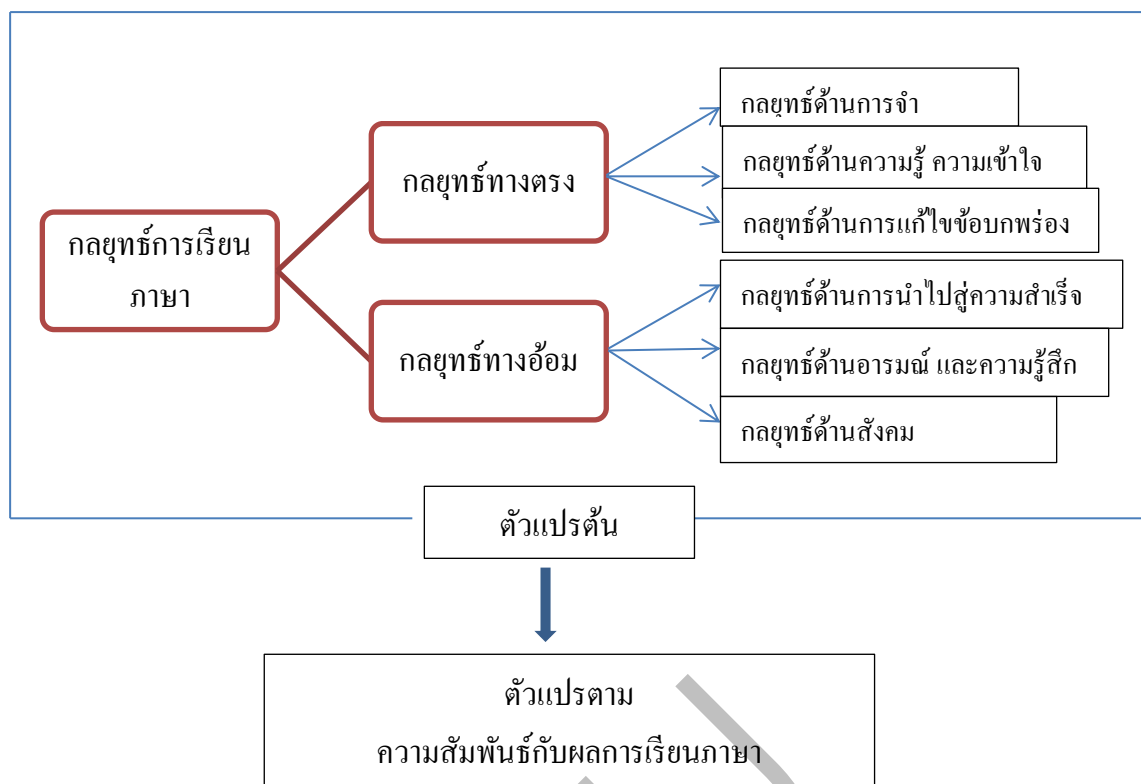
3. Brown (1989) ที่กล่าวว่า ผู้มีสติปัญญาคือจะหาวิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างมีระบบด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมาทำให้ตนเองเข้าใจเรื่องที่เรียนได้เร็วขึ้น

4. Willing (1989, p. 1) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษา เป็นเพราะไม่มีความรู้เรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา และขาดความสามารถในการเลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตนเอง

5. Oxford (1990, pp. 1-8) กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของกลยุทธ์ว่า การรู้จักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเรียนภาษา กลยุทธ์จะช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้เร็วขึ้น สนุกสนานขึ้น มั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น เรียนได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รับไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดีขึ้นด้วย ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์กับการเรียน ได้แก่ การจัดระบบการเรียน การวางแผนการเรียน การประเมินตนเอง โดยที่ทำเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ควบคู่ไปกับกระบวนการคิดต่างๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดให้เหตุผล การคิดวิจารณ์ การคิดถ่ายโอนข้อมูล เป็นต้น และสอดคล้องพฤติกรรมที่ช่วยให้ความรู้เหล่านั้นอยู่ในตัวผู้เรียนมากที่สุด พฤติกรรมเหล่านั้นได้แก่ การจดบันทึก การสรุปความ เป็นต้น นอกจากกลยุทธ์ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้เรียนจำนวนมากยังใช้กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องทางจิตใจและทางสังคมมาใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ

6. แนวคิดกลยุทธ์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมของ Oxford Rebecca

Oxford (1990, p 14) ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลยุทธ์โดยตรง (Direct Strategies) และกลยุทธ์โดยทางอ้อม ดังภาพด้านล่าง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑลเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล 2) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาโดยมีระเบียบวิธีวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและตัวอย่างในการวิจัยนี้ แบ่งตามการเก็บข้อมูลการวิจัย ดังนี้

1.1 ประชากรที่ให้ข้อมูลเชิงปริมาณในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯและปริมณฑลจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวน 1,499 คน¹

การกำหนดขนาดของตัวอย่างในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามานะ (Yamane, 1973 อ้างใน ศิริชัย กาญจนวสี, 2550) กำหนดขนาดตัวอย่างจากประชากรที่มีขนาดเท่ากับ 1,499 คนที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยยอมรับได้เท่ากับ 3% ได้ขนาดตัวอย่างที่ต้องการเท่ากับ 638 คน จากนั้นทำการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของมหาวิทยาลัยได้ตัวอย่างตามตารางต่อไปนี้

¹ ข้อมูลจากการสอบถามฝ่ายทะเบียนและประมวลผลของมหาวิทยาลัย 8 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัย	ประชากร (คน)	ตัวอย่าง(คน)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	198	85
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	181	76
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	186	79
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	174	74
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	187	80
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	201	86
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	198	84
มหาวิทยาลัยรังสิต	174	74
รวม	1499	638

จากนั้นเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนสาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน ได้ตัวอย่างตามตารางต่อไปนี้

มหาวิทยาลัย	ตัวอย่าง ทั้งหมด	ภาษาอังกฤษ	ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
		ตัวอย่าง	ตัวอย่าง	ตัวอย่าง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	85	29	28	28
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	76	26	25	25
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	79	27	26	26
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	74	25	25	24
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	80	27	26	27
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	86	30	28	28
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	84	28	28	28
มหาวิทยาลัยรังสิต	74	25	25	24
รวม	638	217	211	210

1.2 ประชากรและตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.2.1 ตัวแทนจากผู้สอนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยในกรุงเทพและปริมณฑล 8 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยรังสิต คัดเลือก

ตัวอย่างโดยการเจาะจงมหาวิทยาลัยของรัฐ 3 แห่ง และมหาวิทยาลัยเอกชน 3 แห่ง ได้ตัวแทนผู้สอนรวม 12 ท่าน เพื่อทำการสัมภาษณ์

1.2.2 ตัวแทนนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัย 8 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และมหาวิทยาลัยรังสิต คัดเลือกโดยการเจาะจงนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูง (เกรด A และ B+) จากมหาวิทยาลัยของรัฐ 3 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 3 แห่ง ได้ตัวแทนนักศึกษาเพื่อการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 18 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือการวิจัย มีกระบวนการ ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning version 7.0 แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถาบันการศึกษา สาขาวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ผลการเรียนภาษา เป็นต้น

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีทั้งหมด 50 ข้อ โดยจำแนกกลยุทธ์การเรียนรู้เป็น 6 กลยุทธ์

ส่วนที่ 1 กลยุทธ์ด้านการจำ มีจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ มีจำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง มีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ มีจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 5 กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก มีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 6 กลยุทธ์ทางสังคม มีจำนวน 6 ข้อ

2.2.2 นำแบบสอบถามที่ดัดแปลงเป็นภาษาไทย นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถาม ความเข้าใจของผู้ตอบ และการสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน + 1 หมายถึง ผู้ประเมินแน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

คะแนน 0 หมายถึง ผู้ประเมินไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

คะแนน - 1 หมายถึง ผู้ประเมินแน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.2.3 นำคะแนนการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินในแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

$$\text{สูตรการหาค่า IOC} = \frac{\sum R}{n}$$

$\sum R$ หมายถึงผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทุกคน

n หมายถึงจำนวนผู้เชี่ยวชาญ (5 ท่าน)

ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 จะคัดเลือกไว้ แต่หากข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.80 จะพิจารณาปรับปรุงหรือไม่คัดเลือกไว้ ข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะ จะนำมาพิจารณาปรับปรุง ผลการตรวจสอบพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

2.2.4 ปรับแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถาม ประกอบด้วย เนื้อหาดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย กลยุทธ์ 6 ด้าน คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไข ข้อบกพร่อง กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคม รวม 50 ข้อ

2.2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างจริง แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach ' s Alpha Coefficient) พบว่า แบบสอบถามทั้งหมดมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.9425

2.2.6 นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจริง

2.2.7 สำหรับแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ของแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างประกอบด้วยคำถาม 8 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเชิงปริมาณเพื่อให้ได้ข้อมูลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎีและแบบสอบถาม Oxford's Strategy Inventory for Language Learning version 7.0 และดัดแปลงเพื่อสร้างแบบสอบถามในการวิจัย

1.2 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ ทำการตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยดำเนินการ ดังนี้ คือ นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก) ประเมินให้เห็นและประเมินความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกระบวนการในข้อ 2.2.2 - 2.2.5

1.3 ดำเนินการเก็บข้อมูล

1.4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ และสรุปผลการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาเชิงคุณภาพ ดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำผลการศึกษาที่ได้จากข้อ 1.4 สร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเรื่องการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อยืนยันผลการศึกษาจากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณตามขั้นตอนที่ 1 และเพื่อได้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงยิ่งขึ้น โดยทำการสัมภาษณ์ตัวแทนผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น จำนวน 12 ท่าน และจัดสนทนากลุ่มย่อย (focus Group) ตัวแทนนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนภาษาระดับสูง (เกรด A และ B+) จำนวน 18 ท่าน

2.2 ประมวลผลการสัมภาษณ์ และสรุปผลโดยเขียนเป็นรายงานเชิงพรรณนา

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ติดต่อขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัย 8 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

3.4.2 เดินทางไปส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเองในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2558

3.4.3 เดินทางไปสัมภาษณ์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น และจัดสนทนากลุ่มย่อย (focus Group) นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน 2559

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามดังนี้

3.5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

3.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้ง 3 ภาษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.3 การกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นการวัดระดับความถี่ในการใช้ โดยแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยระดับความเห็น ดังนี้

3.50 - 5.00 หมายถึง ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในระดับปานกลาง

1.00 - 2.49 หมายถึง ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในระดับน้อย

3.5.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบที่ .05

3.5.5 ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ คือ Chi-square Test เพื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบที่ 0.05

3.5.6 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยแบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อย (focus Group) ทำการรวบรวมข้อมูล สรุปและรายงานเป็นความเรียง

บทที่ 4

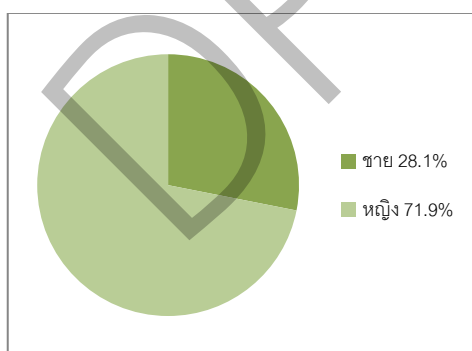
ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑลเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้รับข้อมูลในส่วนของการสอบถามกลับคืนมา 455 ชุด คิดเป็นร้อยละ 71.32 แยกเป็นสาขาวิชา เป็นสาขาภาษาอังกฤษจำนวน 171 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78.80 สาขาภาษาจีนจำนวน 132 ชุด คิดเป็นร้อยละ 62.55 สาขาภาษาญี่ปุ่นจำนวน 152 ชุด คิดเป็นร้อยละ 72.38 และแบบสัมภาษณ์ 12 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยแบบสอบถาม

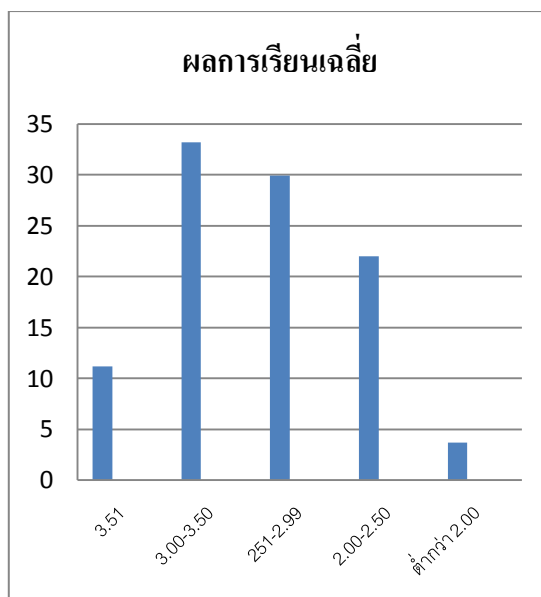
ในตอนที 1 จะรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามในเรื่องทั่วไป อาทิ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย ผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และ ผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

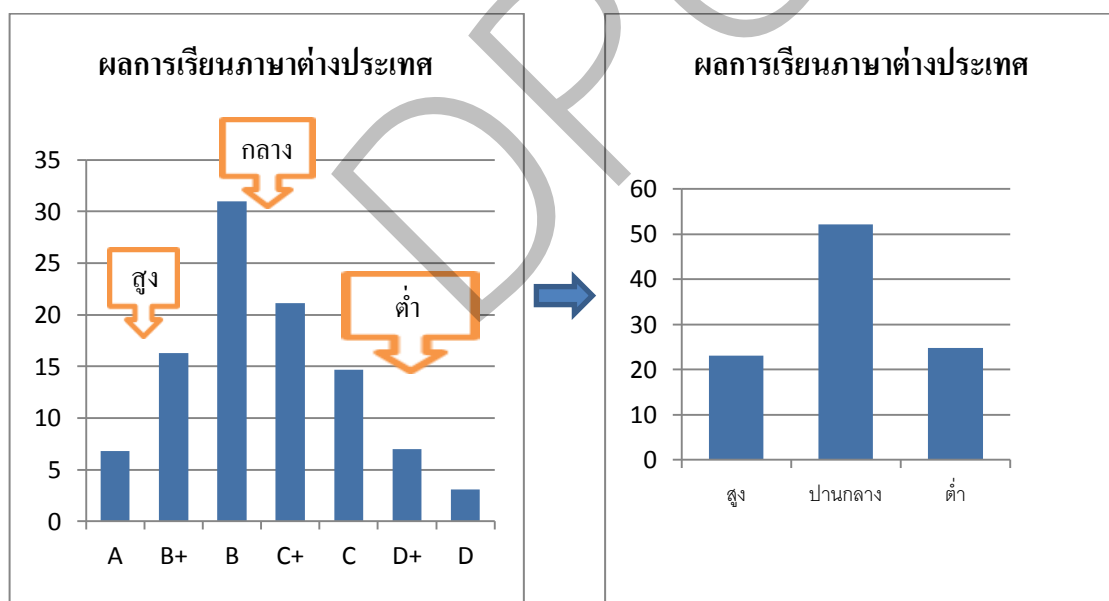
ภาพที่ 3 ค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ

จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่าตัวอย่างของนักศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ร้อยละ 28.1 เป็นเพศชาย และร้อยละ 71.9 เป็นเพศหญิง

ภาพที่ 4 ค่าร้อยละของผลการเรียนเฉลี่ย

จากภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ตัวอย่างของนักศึกษาที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักศึกษา ร้อยละ 11.20 มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 33.20 มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00-3.50 ร้อยละ 29.90 มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.51-2.99 ร้อยละ 22.00 มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.50 และร้อยละ 3.70 มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ภาพที่ 5-6 ค่าร้อยละของผลการเรียนภาษาต่างประเทศ

จากภาพที่ 5 และ 6 แสดงผลการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น พบว่า ร้อยละ 23.1 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง (เกรด A และ B+) ร้อยละ 52.1 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนปานกลาง (เกรด B และ C+) ร้อยละ 24.8 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ (เกรด C D+ และ D)

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

2.1 ผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3 สาขาวิชา (n = 455)

กลยุทธ์การเรียนรู้	($\bar{X}$)	(SD)	ระดับการใช้
1. กลยุทธ์การจำ	3.14	.61	ปานกลาง
2. กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	3.25	.65	ปานกลาง
3. กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.18	.69	ปานกลาง
4. กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	3.47	.71	ปานกลาง
5. กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	2.96	.60	ปานกลาง
6. กลยุทธ์ทางสังคม	3.20	.73	ปานกลาง
ภาพรวม	3.22	.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาพรวมการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 3 สาขาวิชาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.22) เมื่อพิจารณากลยุทธ์เป็นรายด้าน พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ อันดับที่ 1 กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 3.47) อันดับที่ 2 กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 3.25) อันดับที่ 3 กลยุทธ์ทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.20) อันดับที่ 4 กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง ($\bar{X}$ = 3.18) อันดับที่ 5 กลยุทธ์การจำ ($\bar{X}$ = 3.14) และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X}$ = 2.96) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา พบว่า กลยุทธ์ทางสังคม (SD = .73) และกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (SD = .71) มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากกว่ากลยุทธ์อื่นๆ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาแยกตามสาขาวิชา

กลยุทธ์การเรียนรู้	ระดับการใช้								
	อังกฤษ (n = 171)			จีน (n = 132)			ญี่ปุ่น (n = 152)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับการใช้	$\bar{X}$	SD	ระดับการใช้	$\bar{X}$	SD	ระดับการใช้
1. กลยุทธ์การจำ	3.15	.61	ปานกลาง	3.11	.61	ปานกลาง	3.15	.61	ปานกลาง
2. กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	3.22	.68	ปานกลาง	3.17	.61	ปานกลาง	3.34	.64	ปานกลาง
3. กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.13	.74	ปานกลาง	3.07	.58	ปานกลาง	3.35	.70	ปานกลาง
4. กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	3.42	.76	ปานกลาง	3.44	.78	ปานกลาง	3.56	.96	มาก
5. กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	2.97	.63	ปานกลาง	2.95	.56	ปานกลาง	2.96	.61	ปานกลาง
6. กลยุทธ์ทางสังคม	3.15	.74	ปานกลาง	3.12	.69	ปานกลาง	3.31	.89	ปานกลาง
ภาพรวม	3.20	.57	ปานกลาง	3.16	.50	ปานกลาง	3.30	.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 สาขาวิชา

เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่า

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกด้านในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ อันดับที่ 1 กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 3.42) อันดับที่ 2 กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 3.22) อันดับที่ 3 กลยุทธ์การจำ ($\bar{X}$ = 3.15) และกลยุทธ์ทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.15) อันดับที่ 4 กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง ($\bar{X}$ = 3.13) อันดับที่ 5 กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X}$ = 2.97) ตามลำดับ

นักศึกษาสาขาวิชาจีนใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกด้านในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ อันดับที่ 1 กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 3.44) อันดับที่ 2 กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 3.17) อันดับที่ 3 กลยุทธ์ทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.12) อันดับที่ 4 กลยุทธ์การจำ ($\bar{X}$ = 3.11) อันดับที่ 5 กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง ($\bar{X}$ = 3.07) และอันดับที่ 6 กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X}$ = 2.95) ตามลำดับ

นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นจะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้เกือบทุกด้านในระดับปานกลาง ยกเว้นกลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จจะใช้ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ คือ อันดับที่ 1 กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X}$ = 3.56) อันดับที่ 2 กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง ($\bar{X}$ = 3.35) อันดับที่ 3 กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 3.34) อันดับที่ 4 กลยุทธ์ทางสังคม ($\bar{X}$ = 3.31) อันดับที่ 5 กลยุทธ์การจำ ($\bar{X}$ = 3.15) และอันดับที่ 6 กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X}$ = 2.96) ตามลำดับ

เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์จากมากไปหาน้อย พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นจะใช้กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จในระดับมากที่สุด และใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกในระดับน้อยสุด

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา พบว่า การใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากกว่ากลยุทธ์อื่นๆ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนการจำในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

กลยุทธ์การจำ	ระดับการใช้								
	อังกฤษ n = 171			จีน n = 132			ญี่ปุ่น n = 152		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
1. คิดเชื่อมโยงความรู้เก่าที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่	3.35	.86	ปานกลาง	3.24	.81	ปานกลาง	3.35	.82	ปานกลาง
2. ฝึกใช้คำศัพท์ใหม่มาใช้แต่งประโยคเพื่อช่วยให้จำคำศัพท์นั้นได้	3.05	.88	ปานกลาง	3.08	.90	ปานกลาง	3.05	.85	ปานกลาง
3. เชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับคำนั้น เพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	3.34	.95	ปานกลาง	3.25	.96	ปานกลาง	3.35	.90	ปานกลาง
4. จำคำศัพท์ใหม่โดยการจินตนาการถึงสถานการณ์ที่อาจใช้คำศัพท์นั้น	3.27	1.06	ปานกลาง	3.36	.94	ปานกลาง	3.41	.90	ปานกลาง
5. ใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่	3.20	1.05	ปานกลาง	3.35	1.08	ปานกลาง	3.24	1.17	ปานกลาง
6. ใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	2.70	1.18	ปานกลาง	2.42	.97	ปานกลาง	2.57	1.15	ปานกลาง
7. ใช้ทำทางประกอบเพื่อช่วยในการจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ	3.12	1.10	ปานกลาง	2.87	1.05	ปานกลาง	3.01	1.10	ปานกลาง
8. ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.05	.90	ปานกลาง	3.02	.91	ปานกลาง	3.15	.88	ปานกลาง
9. จำคำศัพท์ใหม่หรือวลีใหม่โดยนึกถึงตำแหน่งของคำนั้นที่ปรากฏในหนังสือ บนกระดาน หรือตามป้ายประกาศต่างๆ	3.32	.98	ปานกลาง	3.44	.99	ปานกลาง	3.27	.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 แสดงระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนการจำในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาแยกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์การจำทุกรายการในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	ระดับการใช้								
	อังกฤษ n = 171			จีน n = 132			ญี่ปุ่น n = 152		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
1. พุดหรือเขียนคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนใหม่หลายๆครั้ง เพื่อให้จำได้	3.32	.86	ปานกลาง	3.40	.96	ปานกลาง	3.36	.97	ปานกลาง
2. พยายามพุดให้เหมือนกับเจ้าของภาษา	3.37	.86	ปานกลาง	3.40	.90	ปานกลาง	3.42	.96	ปานกลาง
3. ฟังการออกเสียงภาษา	3.43	1.03	ปานกลาง	3.39	.94	ปานกลาง	3.55	.92	มาก
4. ใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่รู้จักในหลายๆเรื่องที่เกี่ยวข้อง	3.29	.89	ปานกลาง	3.20	.80	ปานกลาง	3.29	.90	ปานกลาง
5. เริ่มสนทนาเป็นภาษานั้นๆตั้งแต่เริ่มเรียน	2.89	.99	ปานกลาง	2.94	.97	ปานกลาง	2.89	.88	ปานกลาง
6. ดูรายการโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่พูดภาษานั้น	3.38	.94	ปานกลาง	3.26	.93	ปานกลาง	3.57	.94	ปานกลาง
7. อ่านบทความเป็นภาษานั้นเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษา	3.11	.99	ปานกลาง	3.03	.88	ปานกลาง	3.26	.95	ปานกลาง
8. ฟังเขียนบันทึก ข้อความ หรือรายงานต่างๆเป็นภาษานั้น	2.92	.87	ปานกลาง	2.87	.86	ปานกลาง	2.97	.93	ปานกลาง
9. ฟังการอ่านจับใจความคร่าวๆก่อน แล้วจึงกลับไปอ่านอย่างละเอียดอีกครั้ง	3.33	.98	ปานกลาง	3.26	.91	ปานกลาง	3.57	.99	มาก
10. ค้นหาคำภาษาไทยที่มีความหมายตรงกับคำภาษานั้น	3.52	.89	มาก	3.55	.95	มาก	3.63	.89	มาก
11. พยายามฟังพูดภาษานั้นตามโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง	3.30	.99	ปานกลาง	3.09	.86	ปานกลาง	3.30	.87	ปานกลาง
12. หาความหมายภาษาโดยแยกคำออกเป็นส่วนๆตามที่ตนเองเข้าใจ	3.32	.97	ปานกลาง	3.27	.91	ปานกลาง	3.44	.93	ปานกลาง
13. หลีกเลี่ยงการแปลแบบคำต่อคำ	3.02	1.00	ปานกลาง	2.86	.91	ปานกลาง	3.38	.91	ปานกลาง
14. ฟังสรุปสาระจากการฟังและการอ่านภาษา	3.01	.98	ปานกลาง	2.97	.86	ปานกลาง	3.20	.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงระดับการใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น พบว่า

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจเกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นการค้นหาคำภาษาไทยที่มีความหมายตรงกับคำภาษานั้นใช้ในระดับมาก

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจเกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นการค้นหาคำภาษาไทยที่มีความหมายตรงกับคำภาษานั้นใช้ในระดับมาก

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจเกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นการฝึกการอ่านจับใจความคร่าวๆก่อน แล้วจึงกลับไปอ่านอย่างละเอียดอีกครั้ง และการค้นหาคำ ภาษาไทยที่มีความหมายตรงกับคำภาษานั้นใช้ในระดับมาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	ระดับการใช้								
	อังกฤษ n = 171			จีน n = 132			ญี่ปุ่น n = 152		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
1. ใช้วิธีการเดาความเพื่อที่จะเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย	3.44	.97	ปานกลาง	3.31	.90	ปานกลาง	3.70	.99	มาก
2. ในระหว่างการสนทนา ใช้ท่าทางประกอบแทนการพูดเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ได้	3.43	.89	ปานกลาง	3.38	.91	ปานกลาง	3.67	.97	มาก
3. คิดคำใหม่ขึ้นเองถ้านึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ได้	2.97	.99	ปานกลาง	2.86	.98	ปานกลาง	3.13	.96	ปานกลาง
4. อ่านโดยไม่เปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ทุกคำ	2.79	.89	ปานกลาง	2.70	.86	ปานกลาง	2.95	.97	ปานกลาง
5. พยายามเดาว่าคนอื่นเขาจะพูดอะไร	2.88	.88	ปานกลาง	2.92	.86	ปานกลาง	3.15	.85	ปานกลาง
6. หากไม่รู้คำศัพท์ จะใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันแทน	3.27	.96	ปานกลาง	3.27	.94	ปานกลาง	3.52	1.00	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงระดับการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น พบว่า

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องทุกรายการในระดับปานกลาง

ในขณะที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นจะใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องเกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นการเดาความ ใช้ท่าทางประกอบการพูด และใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันแทนการใช้คำศัพท์ที่ไม่รู้ใช้ในระดับมาก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	ระดับการใช้								
	อังกฤษ n = 171			จีน n = 132			ญี่ปุ่น n = 152		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
1. พยายามหาโอกาสใช้บ่อยๆเท่าที่จะทำได้	3.29	.99	ปานกลาง	3.38	.98	ปานกลาง	3.51	.94	มาก
2. เมื่อรู้ว่าใช้ภาษาผิด ก็จะนำข้อผิดพลาดนั้นมาปรับปรุงให้ดีขึ้น	3.50	.92	มาก	3.45	.89	ปานกลาง	3.72	.86	มาก
3. ตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูดภาษาต่างประเทศ	3.64	.93	มาก	3.69	.90	มาก	3.84	.86	มาก
4. พยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น	3.53	.99	มาก	3.68	.97	มาก	3.91	.90	มาก
5. จัดตารางเวลาให้ตัวเองในการศึกษาและทบทวน	3.04	.97	ปานกลาง	3.16	.96	ปานกลาง	3.11	.92	ปานกลาง
6. ขวนขวายที่จะพูด	3.39	.99	ปานกลาง	3.48	.92	ปานกลาง	3.49	.92	ปานกลาง
7. ฝึกอ่านมากเท่าที่จะทำได้	3.40	.96	ปานกลาง	3.29	.94	ปานกลาง	3.41	.88	ปานกลาง
8. มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอย่างชัดเจน	3.53	1.00	มาก	3.42	.91	ปานกลาง	3.51	.92	มาก
9. นึกถึงความก้าวหน้าในการเรียนอยู่เสมอ	3.53	1.00	มาก	3.42	.90	ปานกลาง	3.61	.92	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงระดับการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น พบว่า

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จการเรียนรู้เกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นเมื่อรู้ว่าใช้ภาษาผิด ก็จะนำข้อผิดพลาดนั้นมาปรับปรุงให้ดีขึ้น ตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูดภาษาต่างประเทศ พยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอย่างชัดเจน และนึกถึงความก้าวหน้าในการเรียนอยู่เสมอใช้ในระดับมาก

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จการเรียนรู้เกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นการตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูดภาษาต่างประเทศ พยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นใช้ในระดับมาก

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จการเรียนรู้เกือบทุกรายการในระดับมาก ยกเว้นการจัดตารางเวลาให้ตัวเองในการศึกษาและทบทวน ขวนขวายที่จะพูด และฝึกอ่านมากเท่าที่จะทำได้ ใช้ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	ระดับการใช้								
	อังกฤษ n = 171			จีน n = 132			ญี่ปุ่น n = 152		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
1. ไม่กลัวที่จะพูดภาษากับเจ้าของภาษา	3.16	.99	ปานกลาง	3.16	.96	ปานกลาง	3.28	.98	ปานกลาง
2. สร้างความมั่นใจให้ตัวเองในการพูดภาษาแม้ว่าพูดผิดก็ตาม	3.20	.78	ปานกลาง	3.09	.95	ปานกลาง	3.17	.88	ปานกลาง
3. ชมเชยหรือให้รางวัลตัวเองเมื่อพูดภาษาได้ดี	3.01	.92	ปานกลาง	2.84	.86	ปานกลาง	2.98	.86	ปานกลาง
4. รู้สึกเครียดหรือประหม่นเมื่อเรียนหรือพูดภาษา	2.87	.86	ปานกลาง	3.09	.76	ปานกลาง	3.08	.84	ปานกลาง
5. บันทึกความรู้สึกของตนเองในสมุดไดอารี่	2.50	.93	ปานกลาง	2.38	.84	น้อย	2.09	.98	น้อย
6. แสดงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษากับเพื่อนๆ	3.14	1.00	ปานกลาง	3.17	.85	ปานกลาง	3.20	.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงระดับการใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นพบว่า

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกทุกรายการในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นจะใช้เกือบทุกรายการในระดับปานกลางเช่นกัน ยกเว้น การบันทึกความรู้สึกของตนเองในสมุดไดอารี่ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นใช้ในระดับน้อย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการใช้กลยุทธ์ทางสังคมในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

กลยุทธ์ทางสังคม	ระดับการใช้								
	อังกฤษ n = 171			จีน n = 132			ญี่ปุ่น n = 152		
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ	$\bar{X}$	SD	แปลความ
1. ถ้าฟังภาษาไม่ทัน จะขอให้คนอื่นพูดให้ช้าลงหรือขอให้พูดใหม่อีกครั้ง	3.32	.92	ปานกลาง	3.25	.86	ปานกลาง	3.68	.98	มาก
2. เมื่อพูดกับเจ้าของภาษา จะขอให้เขาปรับแก้ภาษาให้ด้วย	3.10	.91	ปานกลาง	2.91	.88	ปานกลาง	3.09	.86	ปานกลาง
3. ฟังพูดภาษากับเพื่อนๆ	2.79	.75	ปานกลาง	3.05	.87	ปานกลาง	3.01	.95	ปานกลาง
4. ขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษา	3.06	.94	ปานกลาง	3.05	.94	ปานกลาง	3.18	.85	ปานกลาง
5. ฟังถามเป็นภาษานั้นๆ	3.12	.99	ปานกลาง	3.07	.87	ปานกลาง	3.29	.98	ปานกลาง
6. สนใจเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเมื่อเรียนภาษา	3.54	1.00	มาก	3.42	.92	ปานกลาง	3.64	.89	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงระดับการใช้กลยุทธ์ทางสังคมในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น พบว่า

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษใช้กลยุทธ์ทางสังคมเกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นสนใจเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาใช้ในระดับมาก

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนใช้กลยุทธ์ทางสังคมทุกรายการในระดับปานกลาง

ในขณะที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์ทางสังคมเกือบทุกรายการในระดับปานกลาง ยกเว้นสนใจเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และขอร้องให้ผู้อื่นพูดใหม่เมื่อฟังไม่ทันใช้ในระดับมาก

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา
สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา
สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศต่างกันจะใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ไม่
แตกต่างกัน แสดงในตารางที่ 9

กลยุทธ์การเรียนรู้		n	$\bar{X}$	SD	F	Sig.
การจำ	ภาษาอังกฤษ	171	3.15	.61	.218	.804
	ภาษาจีน	132	3.11	.61		
	ภาษาญี่ปุ่น	152	3.15	.61		
ความรู้ ความเข้าใจ	ภาษาอังกฤษ	171	3.22	.68	2.489	.084
	ภาษาจีน	132	3.17	.61		
	ภาษาญี่ปุ่น	152	3.34	.64		
การแก้ไขข้อบกพร่อง	ภาษาอังกฤษ	171	3.13	.74	6.753*	.001
	ภาษาจีน	132	3.07	.58		
	ภาษาญี่ปุ่น	152	3.35	.70		
การนำไปสู่ความสำเร็จ	ภาษาอังกฤษ	171	3.42	.76	1.817	.164
	ภาษาจีน	132	3.44	.78		
	ภาษาญี่ปุ่น	152	3.56	.96		
อารมณ์และความรู้สึก	ภาษาอังกฤษ	171	2.97	.63	.059	.943
	ภาษาจีน	132	2.95	.56		
	ภาษาญี่ปุ่น	152	2.96	.61		
ทางสังคม	ภาษาอังกฤษ	171	3.15	.74	2.968	.052
	ภาษาจีน	132	3.12	.69		
	ภาษาญี่ปุ่น	152	3.31	.89		
ภาพรวม	ภาษาอังกฤษ	171	3.20	.57	2.443	.088
	ภาษาจีน	132	3.16	.50		
	ภาษาญี่ปุ่น	152	3.30	.54		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในภาพรวม ค่าสถิติ $F = 2.443$ และมีค่า $Sig. = .088$ ซึ่งมากกว่า $\alpha = 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐาน ดังนั้นนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาจากแต่ละกลยุทธ์ พบว่า ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องมีค่าสถิติ $F = 6.753$ และมีค่า $Sig. = .001$ ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังนั้นนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา

ตัวแปร	Levene Statistic	df1	df2	p
กลยุทธ์การจำ	.060	2	452	.942
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	1.140	2	452	.321
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	3.716	2	452	.025
กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	.493	2	452	.611
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	.947	2	452	.389
กลยุทธ์ทางสังคม	.436	2	452	.647
ภาพรวม	.879	2	452	.416

จากตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา พบว่า ตัวแปรเกือบทุกกลยุทธ์มีค่า $p > .05$ แสดงว่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน ยกเว้นกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องมีค่า $p < .05$ แสดงว่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน จึงดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) เพื่อพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Games-Howell ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นเป็นรายคู่ด้วยวิธีทดสอบแบบ Games-Howell

		ภาษาอังกฤษ	ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น
	$\bar{X}$	3.13	3.07	3.35
ภาษาอังกฤษ	3.13		.05708	-.22259*
ภาษาจีน	3.07	-.05708		-.27967*
ภาษาญี่ปุ่น	3.35	.22259*	.27967*	

*p < .05

จากตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องโดยใช้การทดสอบของ Games-Howell พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น โดยที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยการใช้ที่น้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น โดยที่นักศึกษาภาษาจีนมีค่าเฉลี่ยการใช้ที่น้อยกว่านักศึกษาภาษาญี่ปุ่น

ส่วนนักศึกษาภาษาอังกฤษกับนักศึกษาภาษาจีน พบว่า มีค่าเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องที่ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

สมมติฐานข้อที่ 2 การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษา มีความสัมพันธ์กัน แสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลการเรียนภาษาในภาพรวม (n=455 คน)

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้	Chi-square Test	p-value	Contingency Coefficient	ความสัมพันธ์
กลยุทธ์การจำ	83.687*	.000	.394	มี
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	111.538*	.000	.444	มี
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	75.512*	.000	.377	มี
กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	80.303*	.000	.387	มี
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	48.339*	.000	.310	มี
กลยุทธ์ทางสังคม	62.074*	.000	.346	มี
รวม	125.079*	.000	.464	มี

*p < 0.05

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ภาพรวมการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.464

เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์การเรียนรู้ พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.394, 0.444, 0.377, 0.387, 0.310, และ 0.346 รายละเอียดแสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์แสดงไว้ในตารางที่ 13 และตารางที่ 14

เมื่อพิจารณาขนาดความสัมพันธ์ พบว่า กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษามากกว่ากลยุทธ์ด้านอื่นๆ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.444 ในขณะที่กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาน้อยที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.310

ตารางที่ 13 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทางตรงของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=455 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางตรง (%)								
	กลยุทธ์การจำ			กลยุทธ์ความรู้			กลยุทธ์การแก้ไข		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	58.10	38.10	3.80	70.50	26.70	2.90	66.70	29.50	3.80
ปานกลาง	20.70	69.60	9.70	33.80	60.30	5.90	33.30	54.40	12.20
ต่ำ	11.50	64.60	23.90	10.60	62.80	26.50	14.20	59.30	26.50

จากตารางที่ 13 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทางตรง ซึ่งได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ และความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางตรงในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางตรงแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับสูงจะใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด (ร้อยละ 70.50) รองลงมา คือ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (ร้อยละ 66.70) และกลยุทธ์การจำ (ร้อยละ 58.10) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทางอ้อมของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=455 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางอ้อม (%)								
	กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ			กลยุทธ์ทางอารมณ์ ความรู้สึก			กลยุทธ์ทางสังคม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	81.90	18.10	0	41.00	54.30	4.80	65.70	30.50	3.80
ปานกลาง	44.70	48.90	0	22.80	58.20	19.00	35.90	48.90	15.20
ต่ำ	26.50	55.80	17.70	5.30	67.30	27.40	15.90	59.30	24.80

จากตารางที่ 14 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทางอ้อม ซึ่งได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคม พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ทางสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางอ้อมในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางอ้อมแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด (ร้อยละ 81.90) รองลงมา คือ กลยุทธ์ทางสังคม (ร้อยละ 65.70) และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (ร้อยละ 41.00)

ตารางที่ 15 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียน 6 กลยุทธ์ในระดับมากของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง และผลการเรียนต่ำ

การใช้กลยุทธ์การเรียน	ผลการเรียนสูง(%)	ผลการเรียนต่ำ(%)
กลยุทธ์การจำ	58.10	11.50
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	70.50	10.60
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	66.70	14.20
กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ	81.90	26.50
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	41.00	5.30
กลยุทธ์ทางสังคม	65.70	15.90

จากตารางที่ 15 แสดงค่าร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนทั้ง 6 กลยุทธ์ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การเรียนทุกด้านในระดับมากที่สุดมีอัตราร้อยละสูงกว่าร้อยละ 50 ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำจะใช้กลยุทธ์การเรียนทุกด้านในอัตราร้อยละต่ำกว่าร้อยละ 50

เมื่อพิจารณาแต่ละกลยุทธ์การเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในอัตราร้อยละที่มากที่สุด (ร้อยละ 81.90) รองลงมา คือ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (ร้อยละ 70.50) กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (ร้อยละ 66.70) กลยุทธ์ทางสังคม (ร้อยละ 65.70) กลยุทธ์การจำ (ร้อยละ 58.10) และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (ร้อยละ 41.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษากับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ (n=171 คน)

การใช้กลยุทธ์การเรียน	Chi-square Test	p-value	Contingency Coefficient	ความสัมพันธ์
กลยุทธ์การจำ	24.427*	.000	.354	มี
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	42.083*	.000	.444	มี
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	31.670*	.000	.395	มี
กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ	37.111*	.000	.422	มี
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	19.543*	.000	.320	มี
กลยุทธ์ทางสังคม	27.736*	.000	.374	มี
รวม	48.644*	.000	.471	มี

*p < 0.05

จากตารางที่ 16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ในภาพรวมการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.471

เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์การเรียน พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนทุกกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.354, 0.444, 0.395, 0.422, 0.320, และ 0.374 รายละเอียดแสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์แสดงไว้ในตารางที่ 17 และ 18

เมื่อพิจารณาขนาดความสัมพันธ์ พบว่า กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษามากกว่ากลยุทธ์ด้านอื่นๆ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.444 ในขณะที่กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาน้อยที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.320

ตารางที่ 17 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางตรงของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=171 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางตรง (%)								
	กลยุทธ์การจำ			กลยุทธ์ความรู้			กลยุทธ์การแก้ไข		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	60.50	34.20	5.30	65.80	31.60	2.60	65.80	31.60	2.60
ปานกลาง	24.10	66.70	9.20	39.10	52.90	8.00	34.50	49.4	16.10
ต่ำ	17.40	63.0	19.60	6.50	60.90	32.60	10.90	56.50	32.60

จากตารางที่ 17 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนทางตรง ได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ และความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางตรงในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางตรงแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจและกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องมากที่สุด (ร้อยละ 65.80 เท่ากัน) รองลงมา คือ กลยุทธ์การจำ (ร้อยละ 60.50)

ตารางที่ 18 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางอ้อมของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=171 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางอ้อม (%)								
	กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ			กลยุทธ์ทางอารมณ์ ความรู้สึก			กลยุทธ์ทางสังคม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	84.20	15.82	0	42.10	55.30	2.60	73.70	23.70	2.60
ปานกลาง	37.90	52.90	9.20	26.40	56.30	17.20	32.20	49.40	18.40
ต่ำ	21.70	60.90	17.4	6.50	65.20	28.30	21.70	54.30	23.90

จากตารางที่ 18 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนทางอ้อม ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ทางสังคม พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ทางสังคม มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางตรงในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางอ้อมแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด (ร้อยละ 84.20) รองลงมา คือ กลยุทธ์ทางสังคม (ร้อยละ 73.70) และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (ร้อยละ 42.10)

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาจีน (n=132 คน)

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้	Chi-square Test	p-value	Contingency Coefficient	ความสัมพันธ์
กลยุทธ์การจำ	45.416*	.000	.506	มี
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	47.369*	.000	.514	มี
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	21.010*	.000	.371	มี
กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ	17.974*	.001	.346	มี
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	10.635*	.031	.273	มี
กลยุทธ์ทางสังคม	23.306*	.000	.387	มี
รวม	33.895*	.000	.452	มี

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ในภาพรวมการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาจีนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.452

เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์การเรียนรู้ พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.506, 0.514, 0.371, 0.346, 0.273, และ 0.387 รายละเอียดแสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์แสดงไว้ในตารางที่ 20 และ 21

เมื่อพิจารณาขนาดความสัมพันธ์ พบว่า กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษามากกว่ากลยุทธ์ด้านอื่นๆ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.514 ในขณะที่กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาน้อยที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.273

ตารางที่ 20 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางตรงของนักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=132 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางตรง (%)								
	กลยุทธ์การจำ			กลยุทธ์ความรู้			กลยุทธ์การแก้ไข		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	51.50	42.40	6.10	69.70	24.20	6.10	54.50	36.40	9.10
ปานกลาง	18.80	76.60	4.70	29.70	68.80	1.60	23.40	67.20	9.40
ต่ำ	5.7	54.40	42.90	2.90	71.40	25.70	11.40	62.90	25.70

จากตารางที่ 20 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนทางตรง ได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ และความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาจีน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางตรงในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์การจำในระดับน้อย (ร้อยละ 42.90)

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางตรงแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด (ร้อยละ 69.70) รองลงมา คือ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (ร้อยละ 54.50) และกลยุทธ์การจำ (ร้อยละ 51.50)

ตารางที่ 21 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางอ้อมของนักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=132 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางอ้อม (%)								
	กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ			กลยุทธ์ทางอารมณ์ ความรู้สึก			กลยุทธ์ทางสังคม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	69.70	30.30	0	30.30	60.60	9.10	54.50	36.40	9.10
ปานกลาง	48.40	45.30	6.30	23.40	59.40	17.20	37.50	50.00	12.50
ต่ำ	25.70	54.30	20.00	2.90	71.4	25.40	8.60	51.40	40.40

จากตารางที่ 21 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนทางอ้อม ได้แก่ กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ทางสังคม พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ทางสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่มีผลการ

เรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคมในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางอ้อมแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาจีนที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด (ร้อยละ 69.70) รองลงมา คือ กลยุทธ์ทางสังคม (ร้อยละ 54.50) กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (ร้อยละ 30.30)

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น (n=152 คน)

การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้	Chi-square Test	p-value	Contingency Coefficient	ความสัมพันธ์
กลยุทธ์การจำ	31.674	.000	.415	มี
กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ	29.149	.000	.401	มี
กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง	25.729	.000	.380	มี
กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ	30.391	.000	.408	มี
กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก	22.857	.000	.362	มี
กลยุทธ์ทางสังคม	22.298	.000	.358	มี
รวม	45.435	.000	.480	มี

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ในภาพรวมการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาภาษาจีนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.480

เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์การเรียนรู้ พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.415, 0.401, 0.380, 0.408, 0.362, และ 0.358 รายละเอียดแสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์แสดงไว้ในตารางที่ 23 และ 24

เมื่อพิจารณาขนาดความสัมพันธ์ พบว่า กลยุทธ์การจำมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษามากกว่ากลยุทธ์ด้านอื่นๆ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.415 ในขณะที่กลยุทธ์ทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาน้อยที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Contingency Coefficient) เท่ากับ 0.358

ตารางที่ 23 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางตรงของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=152 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางตรง (%)								
	กลยุทธ์การจำ			กลยุทธ์ความรู้			กลยุทธ์การแก้ไข		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	61.80	38.20	0	76.50	23.50	0	79.40	20.60	0
ปานกลาง	18.60	67.40	14.00	31.40	61.60	7.00	39.50	50.10	10.50
ต่ำ	9.40	81.30	9.4	25.00	56.30	18.80	21.90	59.40	18.80

จากตารางที่ 23 การทดสอบความสัมพันธ์การใช้กลยุทธ์การเรียนทางตรง ได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ และความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางตรงในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางตรงแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง (ร้อยละ 79.40) มากที่สุด รองลงมา คือกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ (ร้อยละ 76.50) และกลยุทธ์การจำ (ร้อยละ 61.80)

ตารางที่ 24 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์ทางอ้อมของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ (n=152 คน)

ผลการเรียน	การใช้กลยุทธ์ทางอ้อม (%)								
	กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ			กลยุทธ์ทางอารมณ์ ความรู้สึก			กลยุทธ์ทางสังคม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
สูง	91.20	8.80	0	50.00	47.10	2.90	67.60	32.40	0
ปานกลาง	48.80	47.70	3.50	18.60	59.30	22.10	38.40	47.70	14.00
ต่ำ	34.40	50.00	15.60	6.30	65.60	28.10	15.60	75.00	9.40

จากตารางที่ 24 การทดสอบความสัมพันธ์การใช้กลยุทธ์การเรียนทางอ้อม ได้แก่ กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ทางสังคม พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกและกลยุทธ์ทางสังคม มากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำจะใช้กลยุทธ์ทางทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคมในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลยุทธ์ทางอ้อมแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนในระดับสูงจะใช้กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด (ร้อยละ 91.20) รองลงมา คือ กลยุทธ์ทางสังคม (ร้อยละ 67.60) และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก (ร้อยละ 50.00)

ตารางที่ 25 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงแยกตามสาขาวิชา

การใช้กลยุทธ์การเรียน (%)	ภาษาอังกฤษ		ภาษาจีน		ภาษาญี่ปุ่น	
	(%)	อันดับ	(%)	อันดับ	(%)	อันดับ
การจำ	60.50	4	51.50	4	61.80	5
ความรู้ ความเข้าใจ	65.80	3	69.70	1	76.50	3
การแก้ไขข้อบกพร่อง	65.80	3	64.50	2	79.40	2
การนำไปสู่ความสำเร็จ	84.20	1	69.70	1	91.20	1
อารมณ์และความรู้สึก	42.10	5	30.30	5	50.00	6
สังคม	73.70	2	54.50	3	67.60	4

จากตารางที่ 25 ร้อยละของการใช้กลยุทธ์การเรียนของนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับสูงพบว่า นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในสัดส่วนที่มากกว่ากลยุทธ์การเรียนอื่นๆ และนักศึกษาภาษาญี่ปุ่นจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในสัดส่วนที่มากกว่านักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ และสาขาภาษาจีน

นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกในสัดส่วนที่น้อยกว่ากลยุทธ์การเรียนอื่นๆ

เมื่อพิจารณาจัดอันดับการใช้กลยุทธ์การเรียนของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงทั้ง 3 สาขาวิชาพบว่า

นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 คือ กลยุทธ์ทางสังคม อันดับที่ 3 คือ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจและกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง อันดับที่ 4 คือ กลยุทธ์การจำ และอันดับที่ 5 คือ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

นักศึกษาสาขาภาษาจีนใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จและกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมากเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 คือ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง อันดับที่ 3 คือ กลยุทธ์ทางสังคม อันดับที่ 4 คือ กลยุทธ์การจำ และอันดับที่ 5 คือ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 คือ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง อันดับที่ 3 คือ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ อันดับที่ 4 คือ กลยุทธ์ทางสังคม อันดับที่ 5 คือ กลยุทธ์การจำ และอันดับที่ 6 คือ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

2.1 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ 3 ภาษา คือ ผู้สอนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น โดยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.2 ผลการวิเคราะห์การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) นักศึกษาเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

2.1 ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ คือ ผู้สอนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น โดยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง พบว่า

1. ประสบการณ์การสอนของผู้สอนที่ให้ข้อมูลมีประสบการณ์ตั้งแต่ 1-24 ปี ค่าเฉลี่ย 10.5 ปี
2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สรุปได้ตามคำถามต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศใช่หรือไม่

คำตอบ ทุกท่านตอบว่า ใช่

คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนใช่หรือไม่

คำตอบ ทุกท่านตอบว่า ใช่

คำถามข้อที่ 3 ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเรียนใดต่อไปนี้มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

- ☐ 1. กลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา
- ☐ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนของตนเองของผู้เรียน

□ 3. ทั้งข้อ 1 และข้อ 2

คำตอบ ทุกท่านตอบว่า ทั้งข้อ 1 และข้อ 2 กล่าวคือ กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาคือ กลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา และกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนของตนเอง มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก

คำถามข้อที่ 4 จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่มีผลการเรียนในระดับสูง พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเรียงตามลำดับได้ ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ ลำดับที่ 2 คือกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ ลำดับที่ 3 คือ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง ลำดับที่ 4 คือ กลยุทธ์ทางสังคม ลำดับที่ 5 คือ กลยุทธ์การจำ และลำดับที่ 6 คือ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ท่านเห็นด้วยกับลำดับข้างต้นหรือไม่

สรุปคำตอบ ทุกท่านตอบว่า เห็นด้วย กลยุทธ์การเรียนรู้มีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์ทุกกลยุทธ์ที่กล่าวมาข้างต้นมีความสำคัญและส่งผลต่อการเรียนรู้เท่าเทียมกัน โดยขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ใด ต้องอาศัยกลยุทธ์ใด จากผลการสัมภาษณ์ที่ถามว่า ตามความคิดเห็นของท่านในฐานะผู้สอนภาษา กลยุทธ์การเรียนรู้ใดต่อไปนี้มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา (ตารางที่ 20) ตารางที่ 26 แสดงร้อยละของกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา

กลยุทธ์	ส่งผลต่อความสำเร็จ (คน %)			ไม่ส่งผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. การจำ	12 100%			
2. ความรู้ ความเข้าใจ	10 83.33%	2 16.33%		
3. การแก้ไขข้อบกพร่อง	11 91.66%	1 8.33%		
4. การนำไปสู่ความสำเร็จ	12 100%			
5. อารมณ์และความรู้สึก	8 66.66%	4 33.33%		
6. ทางสังคม	11 91.66%		1 8.33%	

จากตารางที่ 26 พบว่า

ร้อยละ 100 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์การจำ และการนำไปสู่ความสำเร็จมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับมาก

ร้อยละ 91.66 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง และกลยุทธ์ทางสังคมมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับมาก

ร้อยละ 83.33 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับมาก

ร้อยละ 66.66 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับมาก

ร้อยละ 33.33 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับปานกลาง

ร้อยละ 16.33 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับปานกลาง

ร้อยละ 8.33 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับปานกลาง

ร้อยละ 8.33 ของผู้สอนตอบว่ากลยุทธ์ทางสังคมมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาในระดับน้อย

สรุปได้ว่า ผู้สอนภาษาต่างประเทศทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น เล็งเห็นว่ากลยุทธ์การเรียนทั้ง 6 ด้านมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา เมื่อเรียงลำดับความจำเป็นจากมากไปหาน้อยได้เป็น ดังนี้ คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

คำถามข้อที่ 5 การใช้กระบวนการทางสมอง และกระบวนการในการจัดการการเรียนรู้ เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

ตารางที่ 27 ผลการสัมภาษณ์ผู้สอน

ผู้ให้สัมภาษณ์ (ประสบการณ์ การสอน)	ความคิดเห็น		เหตุผล
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1 (3 ปี)	✓		ภาษาต่างประเทศเต็มไปด้วยสิ่งที่ต้องเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เช่น ประเภทของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หรือ ตัวอักษรที่มีเอกลักษณ์ จำเป็นต้องใช้การจัดการเรียนรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ง่ายต่อการจดจำและนำไปประยุกต์ใช้
2 (13ปี)	✓		กระบวนการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้าใจในหลักภาษา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับการใช้ทักษะภาษาในสถานการณ์ต่างๆได้
3 (14ปี)	✓		
4 (12ปี)	✓		
5 (12ปี)	✓		การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ซับซ้อนจึงต้องอาศัยทั้งสองกระบวนการประกอบกัน
6 (15ปี)	✓		ภาษาเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง
7 (24ปี)	✓		กระบวนการทางสมองเป็นกระบวนการที่สมองจัดเก็บข้อมูลจากการฟังพูด อ่าน เขียน การจำซึ่งถือเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ กระบวนการในการจัดการการเรียนรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา
8 (4ปี)	✓		เมื่อสมองได้คิด เกิดเป็นความเข้าใจและทำให้สื่อสารในภาษานั้นได้

9 (1ปี)	✓		กระบวนการทางสมองและกระบวนการในการจัดการการเรียนรู้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างสัมฤทธิ์ผล กระบวนการทางสมองจะทำให้แยกองค์ความรู้ของภาษาอื่นๆที่ต่างไปจากภาษาแม่ หากไม่สามารถแยกแยะและจดจำได้ก็จะทำให้เกิดการสับสนและเกิดปัญหาในการใช้ ส่วนการจัดการการเรียนรู้ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศพัฒนาขึ้นตามลำดับ ทั้งสองปัจจัยจะต้องประสานกันอย่างสมดุล
10 (24ปี)	✓		การเรียนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องศึกษาคำศัพท์ ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้กระบวนการทางสมองในการจดจำและดึงคำศัพท์จากการจำระยะสั้นและการจำระยะยาวออกมาใช้ นอกจากนี้กระบวนการการเรียนรู้ทั้งด้านreceptive และproductiveต้องอาศัยกลไกทางสมองในการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
11 (7ปี)	✓		การจดจำคำศัพท์หรือไวยากรณ์ถือเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ แต่หากไม่ได้ใช้กระบวนการทางสมองและกระบวนการในการจัดการการเรียนรู้แล้ว คำศัพท์หรือไวยากรณ์เหล่านั้นจะหยุดอยู่แค่ความจำระยะสั้น ไม่ได้เข้าสู่ระบบความทรงจำระยะยาว ด้วยเหตุนี้การใช้กระบวนการทางสมองและกลไกทางสมอง เช่น การเข้ารหัสผ่านการจัดกลุ่มคำศัพท์เชื่อมโยงความคิด การฝึกปฏิบัติจึงมีส่วนสำคัญยิ่งในการทำให้ความทรงจำในระยะสั้นกลายเป็นความจำระยะยาว และสามารถดึงออกมาใช้ได้เหมาะสม นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการจัดการกระบวนการอย่างเป็นระบบ และนำภาษานั้นๆออกมาใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
12 (4ปี)	✓		หากมีกลยุทธ์การจำในการเรียนรู้ส่วนต่างๆของภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะคำศัพท์ จะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนที่ไม่มีกลยุทธ์

คำถามข้อที่ 6 จากประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศของท่าน นอกเหนือจากกลยุทธ์ 6 ข้อข้างต้น ท่านใช้วิธีการใดบ้างที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ กรุณาตอบและให้เหตุผลประกอบ

ตารางที่ 28 ผลการสัมภาษณ์ผู้สอน

ผู้ให้สัมภาษณ์	ความคิดเห็น
คนที่ 1	การใช้ประสบการณ์ภายนอกเป็นเครื่องมือช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ประกอบกับการลองถูกลองผิด และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
คนที่ 2	การฝึกฝนทักษะต่างๆด้วยตนเอง เช่นการอ่านออกเสียงดังๆ การพูดในสถานการณ์ต่างๆตามตัวอย่าง เป็นต้น เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในบริบทต่างๆ และเพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา
คนที่ 3	การได้ “ใช้” ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์จริง เช่น การทำงานกับชาวต่างชาติเจ้าของภาษา การศึกษาในต่างประเทศที่ใช้ภาษานั้นๆ ทำให้ได้พัฒนาทักษะทางภาษาทุกทักษะ
คนที่ 4	กลยุทธ์การฝึกฝน
คนที่ 5	-----
คนที่ 6	การลองถูกลองผิด การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมภาษาของเจ้าของภาษา การจดบันทึก การสนทนากับผู้อื่น
คนที่ 7	การเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างประโยค การใช้สถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อสามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
คนที่ 8	การทำซ้ำทุกทักษะ(ฟัง พูด อ่าน เขียน) โดยจะเป็นการใช้ความถี่ในการฝึกฝน การฟังจะฟังซ้ำบ่อยๆในระดับประโยค เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับระดับความเร็วในการพูดของเจ้าของภาษา การพูด จะพูดซ้ำๆเพื่อสังเกตการออกเสียงของตัวเอง การอ่านจะอ่านซ้ำๆเพื่อเพิ่มจำนวนคำศัพท์ใหม่ที่ได้เรียน การเขียนจะเขียนซ้ำๆกรณีที่เป็นอักษรที่เขียนยาก
คนที่ 9	1. การศึกษาและการหาความรู้ นอกเหนือจากในบทเรียนหรือห้องเรียน เช่น สื่อต่างๆ หรือภาษาที่เราเห็นในการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน แล้วนำภาษาเหล่านั้นมาเชื่อมโยงกับหลักไวยากรณ์หรือองค์ความรู้ที่เรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและทดลองนำไปใช้ ทำให้เกิดความสนุกในการเรียน 2. นำไปใช้งานจริงในสถานการณ์ต่างๆ เมื่อผิดก็แก้ไข เมื่อถูกก็ใช้จนเกิดความชำนาญ
คนที่ 10	การสร้างโอกาสให้ตนเองได้ใช้ภาษาต่างประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เช่น ดูหนังด้วยsound track ฟังเพลงร้องเพลงภาษาต่างประเทศ ขยันค้นคว้า เช่น เข้าwebไปค้นหาคำศัพท์หรือสิ่งที่อยากรู้ ค้นหาตัวอย่างประเทศจากคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การฝึกอ่านออกเสียงจะทำให้ใช้ภาษาได้คล่องขึ้นและออกเสียงได้ถูกต้อง

คนที่ 11	1. “การสร้างสิ่งแวดล้อมให้เป็นภาษานั้น” คือ พยายามบังคับตัวเองให้ใช้ภาษาต่างประเทศตลอดเวลา เช่น ตั้งคำสั่งในคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือให้เป็นภาษาต่างประเทศ เล่นเกมภาษาที่มีการออกเสียงให้สามารถฝึกพูดตามได้ การอ่านหนังสือภาษานั้นๆ เป็นต้น การสร้างตนเองให้เคยชินกับภาษานั้นๆ ทำให้ได้รับสารและส่งสารบ่อยๆ ส่งผลให้สมองสามารถดึงข้อมูลที่เก็บในสมองมาใช้ได้ทันที 2. ใช้สื่อและกิจกรรมช่วยพัฒนา เช่น ทำบัตรคำศัพท์ เกมตอบคำถามต่างๆ เป็นต้น
คนที่ 12	กลยุทธ์ที่ใช้ในการเรียน คือ การทำซ้ำๆและการจำสู่การนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ และการสรุปฉบับที่ที่เข้าใจ และทวนซ้ำๆ

2.2 ผลการวิเคราะห์การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) นักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น

คำถามข้อที่ 1 กลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศ และมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ท่านเห็นด้วยหรือไม่

สรุปคำตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คำถามที่ 2 กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์การชดเชยและการทดแทน กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคม การที่ใช้กลยุทธ์เหล่านี้มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของท่าน ท่านเห็นด้วยหรือไม่

สรุปคำตอบ เห็นด้วย กลยุทธ์การเรียนทุกกลยุทธ์ที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับมาก กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์จะถูกใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เช่น เมื่อต้องการจำคำศัพท์ จำไวยากรณ์ จำโครงสร้างประโยค กลยุทธ์การจำจะใช้ในระดับมาก และกลยุทธ์อื่นๆก็ถูกใช้ด้วยแต่ระดับการใช้จะน้อยกว่า เป็นต้น แต่เมื่อถึงขั้นจะพัฒนาให้สื่อสารได้ กลยุทธ์ทางสังคมจะใช้มาก และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึกก็จะใช้ตอนเริ่มเรียน ในขณะที่เรียน และขั้นพัฒนา ในการสร้างกำลังใจ สร้างแรงใจ การลดวิตกกังวลต่างๆ เป็นต้น

คำถามที่ 3 การใช้กระบวนการทางสมอง และกระบวนการในการจัดการการเรียนรู้ เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

สรุปคำตอบ เห็นด้วย การเรียนภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับสมอง การจัดการกระบวนการทางสมอง และกระบวนการในการจัดการเรียนจะช่วยส่งเสริมให้การเรียนภาษาต่างประเทศเร็วขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น การใช้กระบวนการทางสมองที่ดี และมีกระบวนการในการจัดการการเรียนรู้ได้ดี จะทำให้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้เร็วกว่าคนที่ไม่ใช้กระบวนการทางสมอง และช่วยทำให้จำได้ในระยะสั้นและระยะยาวและสามารถนำออกมาใช้ได้เมื่อต้องการสื่อสารภาษานั้นๆ

คำถามข้อ 4 กลยุทธ์การเรียนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาของท่าน คือ กลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา และกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียน ท่านเห็นด้วยกับข้อความที่กล่าวมาหรือไม่ เพราะเหตุใด

สรุปคำตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อต้องการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อการใช้งาน จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการเรียน และกลยุทธ์ที่ต้องใช้สมองช่วยในการจำ จำเพื่อให้สามารถใช้สื่อสารได้เมื่อต้องการพูดคำศัพท์นั้น โครงสร้างประโยคนั้น และวัฒนธรรมการสื่อสารภาษาของภาษานั้นๆ

กลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ

กลยุทธ์การเรียนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ กลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา กล่าวคือ เป็นกลยุทธ์ที่ใช้กลไกทางสมองช่วยให้สามารถเก็บข้อมูล ความรู้ สร้างความรู้และความเข้าใจ และนำความรู้นั้นๆออกมาใช้เมื่อต้องการใช้ และแก้ปัญหาต่างๆในการสื่อสารภาษานั้นๆ เช่น การเดาความหมายของคำอย่างมีหลักการ การจำคำศัพท์โดยการแบ่งประเภทของคำศัพท์นั้นๆ การสร้างประโยคจากคำหรือสำนวนที่จำได้ การฝึกฝน การจดบันทึก การหาความรู้เพิ่มเติม เป็นต้น และกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการการเรียนรู้และแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและควบคุมการเรียนรู้ กล่าวคือ เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการตนเองในการเรียนเพื่อทำให้การเรียนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น กลยุทธ์ที่ใช้ในการควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน และกลยุทธ์ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อช่วยส่งเสริมให้มีความสามารถในการพัฒนาความรู้ ความคิด ทำให้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

คำถามที่ 4 จากผลการวิเคราะห์ที่ว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาหรือไม่ การที่นักศึกษามีผลการเรียนสูง นักศึกษาจะต้องมีและใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในระดับมากและใช้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ใช่หรือไม่ และใช้กลยุทธ์ทั้ง 6 กลยุทธ์ในระดับการใช้ที่แตกต่างกันใช่หรือไม่

สรุปคำตอบ ทุกคนตอบว่า ใช่ การมีและใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทำให้มีผลการเรียนดีและการมีกลยุทธ์การเรียนรู้ทำให้เรียนรู้ได้เร็วกว่าและพัฒนาการเรียนรู้และการสื่อสารได้เร็วกว่าด้วย การใช้กลยุทธ์จะผสมผสานกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์และระดับการเรียนรู้ ในการจำคำศัพท์และกฎเกณฑ์ต่างๆของภาษา ก็จะใช้กลยุทธ์การจำ เมื่อต้องการสื่อสารกับอาจารย์ หรือเพื่อนต่างชาติ กลยุทธ์ทางสังคม คือ หาเพื่อนต่างชาติเพื่อคุยภาษานั้น หางานพิเศษทำ หรือกิจกรรมที่ใช้ภาษา และกลยุทธ์ทางอารมณ์ความรู้สึก เช่น ลดความกลัวที่จะพูด สร้างให้ตัวเองกล้าพูด มีความมั่นใจ เมื่อจำคำศัพท์ไม่ได้ อาจต้องใช้ภาษาท่าทางต่างๆ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในกรุงเทพฯและปริมณฑลเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล 2) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลการเรียนภาษาของนักศึกษา

5.1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยจากข้อมูลเชิงปริมาณ โดยแบบสอบถาม พบว่า

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณากลยุทธ์ 6 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคม มีการใช้อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาแยกตามสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่า

นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์ พบว่า มีการใช้กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์ในระดับปานกลาง

นักศึกษาสาขาภาษาจีน มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์ พบว่า มีการใช้กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์ในระดับปานกลาง

นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์ พบว่า มีการใช้กลยุทธ์เกือบทุกกลยุทธ์ในระดับปานกลาง ยกเว้น กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ มีการใช้ในระดับมาก

2. วิเคราะห์การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นมีค่าเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องมากกว่านักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษและนักศึกษาสาขาภาษาจีน

3. การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับสูง พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การเรียนทุกกลยุทธ์ในระดับมากที่อัตราร้อยละสูงกว่าร้อยละ 50 ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำจะใช้กลยุทธ์การเรียนทุกกลยุทธ์ในระดับมากที่อัตราร้อยละต่ำกว่าร้อยละ 50 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในอัตราร้อยละมากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์การจำ และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ตามลำดับ

เมื่อแยกตามสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนของนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การใช้กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษและสาขาภาษาจีนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนมากกว่ากลยุทธ์การเรียนอื่นๆ ในขณะที่การใช้กลยุทธ์ด้านความจำของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนมากกว่ากลยุทธ์การเรียนอื่นๆ

สรุปผลการวิจัยจากข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อย พบว่า

1. กลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศ และมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

2. กลยุทธ์การเรียนทั้ง 6 กลยุทธ์ กล่าวคือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคม มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ และจะใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับและสถานการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3. จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาต่างประเทศ พบว่า กลยุทธ์ทั้ง 6 กลยุทธ์การเรียนส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเมื่อเรียงลำดับจากความสำคัญจากมากไปหาน้อย เป็นดังนี้ คือ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก แต่ทั้งหมดทั้งปวงก็ขึ้นอยู่กับระดับการเรียนรู้ กล่าวคือ ระดับเริ่มต้นเรียน กลยุทธ์การจำมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะต้องจำคำศัพท์ หลักไวยากรณ์ นอกจากกลยุทธ์การจำยังต้องใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจเข้ามาช่วยเพื่อการถ่ายโอนความรู้ การสร้างระบบการรับ ส่งเนื้อหาที่เรียน การจดบันทึก เป็นต้น จากนั้นก็ใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง เช่น การเดา การใช้ท่าทางประกอบ เป็นต้น กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ เช่น การเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดการและวางแผนการเรียน เป็นต้น และในระดับการพัฒนา กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์มีความจำเป็นและทุกกลยุทธ์ต้องใช้อย่างผสมผสานกัน อย่างเช่น กลยุทธ์ทางสังคม เช่น การถามผู้สอน

กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก เช่นการกล้าใช้ภาษา การสร้างอารมณ์ความสนุกสนานในการเรียน เป็นต้น

3. กลยุทธ์การเรียนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ กลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา และกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนของตนเองของผู้เรียน

4. กลยุทธ์เสริมที่ทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. การทำซ้ำๆและการจำสู่การนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ และการจดบันทึก และการสรุปที่เข้าใจ และการทบทวนซ้ำๆ

2. การฝึกฝนทักษะต่างๆด้วยตนเอง เช่น การอ่านออกเสียงดังๆ การพูดในสถานการณ์ต่างๆตามตัวอย่าง เป็นต้น เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในบริบทต่างๆ และเพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา

3. การลองถูกลองผิด

4. การได้ “ใช้” ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์จริง เช่น การทำงานกับชาวต่างชาติ เจ้าของภาษา การศึกษาในต่างประเทศที่ใช้ภาษานั้นๆ ทำให้ได้พัฒนาทักษะทางภาษาทุกทักษะ

5. การเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อสามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การศึกษาและการหาความรู้นอกเหนือจากในบทเรียนหรือห้องเรียน เช่น สื่อต่างๆ หรือภาษาที่เราเห็นในการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน

7. การสร้างโอกาสให้ตนเองได้ใช้ภาษาต่างประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น ดูหนังด้วยsound track ฟังเพลงร้องเพลงภาษาต่างประเทศ ขยั่นคั่นคว้า เช่น เข้าwebไปค้นหาคำศัพท์หรือสิ่งที่อยากรู้ ค้นหาตัวอย่างประเทศจากคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การฝึกรับอ่านออกเสียงจะทำให้ใช้ภาษาได้คล่องขึ้นและออกเสียงได้ถูกต้อง

8. การสร้างสิ่งแวดล้อมให้เป็นภาษานั้น” คือ พยายามบังคับตัวเองให้ใช้ภาษาต่างประเทศตลอดเวลา เช่น ตั้งคำสั่งในคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือให้เป็นภาษาต่างประเทศ การอ่านหนังสือภาษานั้นๆ เป็นต้น

อภิปรายผล

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในภาพรวม นักศึกษาใช้ทุกกลยุทธ์ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการศึกษได้สอดคล้องกับผลการศึกษานของนฤมล โศตรสมบัติ (2546) แพรพรรณ พริงพร้อม (2553) Bremner (1999) Lee (2003) Su (2005) และ Chang et al. (2007) เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศ 3 สาขาวิชา มีการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (จากตารางที่ 6) ในรายการที่ว่า ตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูด ภาษาต่างประเทศ พยายามหาวิธีที่จะพัฒนาตนเอง มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะทางภาษา และนึกถึงความก้าวหน้าในการเรียนอยู่เสมอในระดับมาก ในขณะที่รายการอื่นๆมีการใช้ระดับปานกลาง นั้นหมายความว่า นักศึกษามีเป้าหมายในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งนับว่าเป็นสัญญาณของการแสดงความตั้งใจในการเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ อันเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการเรียนให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานของ Lee (2003) และ Chang et al. (2007)

เมื่อวิเคราะห์แยกตามสาขาวิชา จะเห็นได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นจะใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จในระดับมาก ผู้วิจัยขออภิปรายว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่จัดว่า ยากภาษาหนึ่ง ซึ่งต้องเรียนตัวอักษรถึง 3 ชนิด คือ ตัวอักษรฮิระกานะ จำนวน 46 ตัวอักษร คะตะกะนะ อีก 46 ตัวอักษร และตัวอักษรคันจิอีกจำนวนมากมาย อีกทั้งไวยากรณ์การใช้ภาษาที่แตกต่างจากหลักไวยากรณ์ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนั้น กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ ตามทฤษฎีของOxford (1990) อันประกอบด้วย การเอาใจใส่ต่อการเรียน (Centering your Learning) ซึ่งได้แก่พฤติกรรมที่ตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ การเตรียมบทเรียนล่วงหน้า รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การจัดการและการวางแผนการเรียน (Arranging and planning your learning) อันได้แก่ พฤติกรรมกำหนดยุเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การกำหนดจุดประสงค์ของงานแต่ละงาน การวางแผนกิจกรรมการเรียนต่างๆ การค้นคว้าหาความรู้ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การแสวงหาโอกาสในการฝึกฝน การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (Evaluating your learning) อันได้แก่ พฤติกรรมกำกับดูแลตนเอง การตรวจสอบความสามารถของตนเอง การค้นหาข้อบกพร่องของตนเอง และการประเมินความก้าวหน้าของตนเองนั้น นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นจะต้องใช้กลยุทธ์นี้ในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษสาขาภาษาอังกฤษ และนักศึกษสาขาภาษาจีนใช้กลยุทธ์นี้ในระดับปานกลาง

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ การใช้กลยุทธ์ทางสังคมในเรื่อง การสนใจเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเมื่อเรียนภาษา จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษและสาขาภาษาญี่ปุ่นมีการใช้กลยุทธ์ในเรื่องนี้ในระดับมาก ผู้วิจัยขออภิปรายดังนี้ ผลการวิจัยประเด็นนี้ได้สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาท่านหนึ่งที่ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของภาษานั้นๆ และชาตินั้นๆ เพื่อสามารถนำไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ Rubin and Thompson (1982 อ้างถึงใน แพรพรรณ พริงพร้อม, 2553, น. 9-10) ได้

อธิบายคุณลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จไว้ 14 ประการ ข้อหนึ่งในคุณลักษณะ 14 ประการ คือ การเรียนรู้วัฒนธรรม และสไตล์การพูดและการเขียนที่ต่างกันในแต่ละสถานการณ์ของแต่ละภาษา ดังนั้นนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นต้องให้ความสนใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาประกอบกับการเรียนรู้ภาษาด้วย ก็เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาของชาวตะวันตก และเป็นวัฒนธรรมของชาวตะวันตกซึ่งมีวัฒนธรรมหลายอย่างที่แตกต่างกันจากคนไทย รวมทั้งการใช้ภาษาสำหรับการพูดก็แตกต่างกันด้วย ส่วนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาของชาวญี่ปุ่นถึงแม้ว่าจะเป็นชาติในแถบเอเชียด้วยกัน เป็นชนชาติในซีกโลกตะวันออกด้วยกัน แต่ก็มีวัฒนธรรมบางอย่างที่แตกต่างกัน เช่น ในภาษาญี่ปุ่นมีการกล่าวคำพูดก่อนและหลังการรับประทานอาหาร เป็นต้น จึงทำให้ผู้เรียนต้องสนใจเรียนรู้วัฒนธรรมควบคู่กับการเรียนภาษานั้นๆ ด้วย

อีกประเด็นที่น่าสนใจ คือ การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา กลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษาใช้ในระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการนำไปสู่ความสำเร็จซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Goh and Foong (1997) และกลยุทธ์การเรียนที่นักศึกษาใช้ในระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนน้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee (2003) และ Chang et al. (2007)

2. การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญวรี วิจิตรเวชไพศาล (2556) ที่ได้ศึกษาความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้อะหว่างภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นที่มีการใช้กลยุทธ์ที่ไม่แตกต่างกัน

Rubin (1982 อ้างถึงในแพรวพรรณ พริ้งพร้อม, 2553, น.9-10) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จไว้ 14 ประการ หนึ่งใน 14 ประการ คือ การรู้จักหาวิธีการเรียนและสามารถจัดการกับการเรียนของตนเอง ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์การเรียนและเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับการเรียนในแต่ละขั้นตอน ดังนั้นไม่ว่าจะเรียนภาษาอะไรก็ตามที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของผู้เรียน กลยุทธ์การเรียนทางตรงและกลยุทธ์การเรียนทางอ้อมจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาใดๆ ประสบความสำเร็จ กลยุทธ์การเรียนที่จำเป็นกับการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ **กลยุทธ์การจำ** เป็นกลยุทธ์ที่ใช้กลไกทางสมองช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ และเป็นกลยุทธ์ที่เสริมสร้างความจำ **กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ** เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจ เป็นกลยุทธ์พื้นฐานในการเรียนรู้ด้านปัญญา **กลยุทธ์ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง** เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ช่วยในขณะที่มีปัญหาในการเรียนและการสื่อสารภาษานั้น **กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ** เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเพื่อให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น **กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก** เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน รวมทั้งเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง **กลยุทธ์ทางสังคม** เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถ

ในการพัฒนาความเข้าใจ ความคิด ทำให้การเรียนรู้ภาษามีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามแนวคิดของ Oxford Rebecca (1990, p 14) แนวคิดของ O'Malley et al.(1985) แนวคิดของWenden (1985) แนวคิดของ Chamot (1987) และแนวคิดของRubin (1987)

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่ง คือ เมื่อพิจารณาในแต่ละกลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปีนรายคู่ พบว่า นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นมีค่าเฉลี่ยการใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องมากกว่านักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษและนักศึกษาสาขาภาษาจีน ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายว่า อย่างที่กล่าวไว้ตอนต้นว่า ภาษาญี่ปุ่นมีตัวอักษรหลายชนิด อีกทั้งไวยากรณ์ยังแตกต่างและซับซ้อนจากภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน ทำให้เวลาเรียนมาถึงขั้นจะใช้งาน ก็จะมีการสื่อสารที่ถูกบังคืดบัง ดังนั้นในขั้นตอนของการพัฒนาเพื่อให้สื่อสารได้ นักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นจึงใช้กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องในระดับมาก ที่เป็นเช่นนั้นเพราะกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ช่วยในขณะที่มีปัญหาในการสื่อสาร ผู้เรียนต้องเดาความเพื่อที่จะเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ต้องใช้คำที่มีความหมายเหมือนกับคำที่รู้จัก ต้องคิดคำใหม่ขึ้นมาเองถ้าคำที่ต้องการสื่อสารไม่ได้ ในระหว่างการสนทนาต้องพยายามเดาความหมายของคำศัพท์ ความหมายของคันจิจากบริบทของประโยค ใช้ท่าทางประกอบคำพูดบ้าง ใช้คำศัพท์ที่ง่ายแทนคำศัพท์ หรือใช้คันจิที่มีความหมายที่ง่ายกว่าแทนคันจิที่ยากแต่มีความหมายเหมือนกัน การเดาความหมายคันจิ เป็นต้น

3. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Naiman Frohlich and Todesco (1975 อ้างใน แพรพรรณ พรหมพร้อม, 2551) ที่ว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆในการเรียนรู้ภาษา และใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน และจากงานวิจัยของสุริย์ จงสถาพรสิทธิ์ (2543) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีวิธีการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์ทั้ง 6 กลยุทธ์ในอัตราร้อยละที่มากกว่า 50% ในขณะที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำจะใช้กลยุทธ์ทั้ง 6 กลยุทธ์เช่นกันแต่ใช้ในอัตราร้อยละต่ำกว่า 50% ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของWharton (2000) ที่ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้กลยุทธ์การเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และผลการศึกษาของ Lee (2003) และ Su (2005) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์น้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำ ในประเด็นของความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากการใช้กลยุทธ์การเรียนที่หลากหลายแล้ว การใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและชนิดงานก็เป็นเรื่องสำคัญมาก จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาในงานวิจัยนี้พบว่า ในการเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศภาษาใดก็ตามต้องเริ่มต้นเรียนคำศัพท์ และหลักไวยากรณ์ ดังนั้น กลยุทธ์การเรียนทางตรง ได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง จึง

จำเป็นมาก เมื่อต้องการพัฒนาภาษานั้นๆ ให้สื่อสารได้ กลยุทธ์การเรียนรู้ทางอ้อม ได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคม ก็จะถูกใช้ หรือบางครั้งบางสถานการณ์การเรียนรู้อาจต้องใช้อย่างผสมผสานกัน เป็นต้น

ประเด็นที่น่าสังเกต คือ จากตารางที่ 19 พบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง ใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ และกลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจในอัตราร้อยละที่สูง ในประเด็นนี้ขออภิปรายว่า การเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาแม่ นั้น การตั้งใจเรียน การมีสมาธิในการเรียน การจัดการและการวางแผนการเรียนรู้ การฝึกฝน การวิเคราะห์หาเหตุผล การสร้างระบบการรับ ส่งข้อมูล และการประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความจำเป็นมาก ดังนั้นนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจึงใช้กลยุทธ์ทั้งสองนี้ในระดับมากกว่ากลยุทธ์ด้านอื่นๆ นอกจากนี้ Brown (2000: 123) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จ คือ ผู้เรียนที่รู้จักหาวิธีการเรียนและสามารถจัดการและวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ รู้จักเชื่อมโยงข้อมูลทางภาษา หาโอกาสฝึกฝนภาษาด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถจำและนำเรื่องที่เคยเรียนมาใช้ได้ เรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาด ไม่ต่อต้าน หรือท้อแท้กับปัญหาการเรียนภาษา รู้จักนำความรู้ในภาษาแม่มาใช้เป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ภาษาอื่นๆ รู้จักการเรียนรู้ที่ตนเองอย่างมีหลักการ เรียนรู้รูปแบบการพูด และการเขียนที่ต่างกัน สถานการณ์ต่างๆ ลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง (Direct Strategies) และ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม (Indirect Strategies) ตามแนวคิดทฤษฎีของ Oxford Rebecca นั่นเอง

เมื่อพิจารณาเรื่องของขนาดความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การเรียนกับผลการเรียนของนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน พบข้อค้นพบที่น่าสนใจ คือ การใช้กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ และสาขาภาษาจีน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนมากกว่ากลยุทธ์อื่นๆ ในขณะที่การใช้กลยุทธ์การจำของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนมากกว่ากลยุทธ์อื่นๆ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาญี่ปุ่นขออภิปรายว่า การใช้กลยุทธ์การจำของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นมีขนาดความสัมพันธ์กับผลการเรียนมากกว่ากลยุทธ์อื่นๆ เป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นจะใช้กลยุทธ์การจำในการจดจำตัวอักษรฮิระกานะ คะตะกะนะ และคันจิ ตลอดจนกฎเกณฑ์ของภาษาที่แตกต่างจากกฎเกณฑ์หลักภาษาต่างๆ ของภาษาไทย ในขณะที่ภาษาอังกฤษและภาษาจีนมีกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาไทย อีกทั้งภาษาญี่ปุ่นมีการใช้ตัวอักษรคันจิ ซึ่งต้องใช้กลยุทธ์ทางสมองในการจัดกระบวนการจำตัวคันจิ ทั้งการอ่าน ความหมาย และการเขียน ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษ โดยเฉพาะเสียงอ่านของตัวคันจิที่มีเสียงอ่าน 2 ลักษณะ คือ การอ่านตัวคันจิตัวเดียว (Kun Yomi คือ การอ่านแบบเสียงญี่ปุ่น) และการอ่านคันจิที่ผสมกับคันจิ (On Yomi คือ การอ่านตามเสียงจีน) ในขณะที่ภาษาจีนมีการใช้ตัวคันจิเช่นกัน แต่การอ่านเป็นการอ่านเพียงเสียงภาษาจีนเพียงอย่างเดียว

4. จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาและการสนทนากลุ่มย่อยของนักศึกษา พบว่า กระบวนการทางสมองเป็นกระบวนการที่สมองจัดเก็บข้อมูลในการจำระยะสั้นและการจำระยะยาว ทำให้สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาต่างประเทศได้ ส่วนกระบวนการจัดการการเรียนรู้เป็นกระบวนการนำข้อมูล

นั้นๆมาใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน นอกจากนี้ยังใช้ในการแยกองค์ความรู้ของภาษาอื่นที่ต่างไปจากภาษาแม่ สรุปได้ว่า การใช้กลยุทธ์การเรียน เป็นการใช้กระบวนการต่างๆทางสมองช่วยในการเรียน และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา อันได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง ในขณะที่เดียวกันกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการการเรียน ส่งเสริมและควบคุมการเรียน ก็จะถูกใช้ด้วย ซึ่งได้แก่ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์ทางสังคม และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ทั้ง 2 ประเภทผสมผสานกันจะทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จดังที่ Groatry and Oxford (1990) กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้ดี ได้รวดเร็ว และส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาดีขึ้น

5. จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษา พบว่า กลยุทธ์การจำ เป็นกลยุทธ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษามากเป็นลำดับแรก ซึ่งมีความเห็นต่างจากการใช้กลยุทธ์การเรียนของผู้เรียนตามผลการวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นดังกล่าวน่าสนใจมาก ผู้วิจัยขออภิปรายโดยการยกข้อความจากการสัมภาษณ์ผู้สอนท่านหนึ่งที่กล่าวว่า การจดจำคำศัพท์หรือไวยากรณ์ถือเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ แต่หากไม่ได้ใช้กระบวนการทางสมองและกระบวนการในการจัดการการเรียนแล้ว คำศัพท์หรือไวยากรณ์เหล่านั้นจะหยุดอยู่แค่ความจำระยะสั้น ไม่ได้เข้าสู่ระบบความทรงจำระยะยาว ด้วยเหตุนี้การใช้กระบวนการทางสมองและกลไกทางสมอง เช่น การเข้ารหัสผ่าน การจัดกลุ่มคำศัพท์ เชื่อมโยงความคิด การฝึกปฏิบัติจึงมีส่วนสำคัญยิ่งในการทำ ความทรงจำในระยะสั้นกลายเป็นความจำระยะยาว และสามารถดึงข้อมูลที่จำได้ และยกมาใช้ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการจัดการกระบวนการอย่างเป็นระบบ และนำภาษานั้นๆออกมาใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน ผู้สอนไม่ควรเน้นเฉพาะการสอนภาษา ควรสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่หลากหลายวิธีให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนฝึกกลยุทธ์ต่างๆเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนรู้ภาษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาควบคู่กับการสอนภาษาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษา

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาของการสอนภาษาตามปกติกับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาควบคู่กับการสอนภาษา

2.3 ควรศึกษาการพัฒนาโมเดลกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

DPU

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). แผนยุทธศาสตร์ปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ. (พ.ศ.2549-2553). สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2559, จาก http://www.moe.go.th/web_studyenglish/p.
- เกียรติชัย สายตากำ. (2545). การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธีรารักษ์ พลายเล็ก. (2555). การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธีรารักษ์ พลายเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 3.
- ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์. (2538). การเรียนภาษาต่างประเทศสำหรับคนไทย: ทำไมและอย่างไร?. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี. 2, 203-206.
- นฤมล โคตรสมบัติ. (2546). กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เปรมวดี ณ นครพนม. (2548). การวิเคราะห์กลวิธีการเรียนภาษากับความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. (2539). การศึกษาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- เพ็ญวารี วิจิตรเวชไพศาล. (2556). รายงานการวิจัยความแตกต่างของกลยุทธ์การเรียนรู้ระหว่างภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. (2551). การศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เมษ รอบรู้. (2558). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ. วารสารปัญญาวิวัฒน์, 7(2) พฤษภาคม-สิงหาคม.
- ยิ่งรัก ชุนชาติประเสริฐ. (2546). กลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ลักษณะ บุญนิมิตร. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพร โกมารทัต. (2555). รูปแบบการจัดการโปรแกรมภาษาญี่ปุ่นในระดับอุดมศึกษาเพื่อธุรกิจนำเข้า. (คุยฎิพนธ์สาขาการจัดการการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สหัส แร่นาค. (2546). รูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สุรีย์ จงสถาพรสิทธิ์. (2543). การศึกษาวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมราวดี ทัพพูน. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและทักษะชีวิตด้านพุทธพิสัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล. (วิทยานิพนธ์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภาษาต่างประเทศ

- Bialystok, E. (1981). The role of conscious strategies in second language proficiency. *Modern Language Journal*, 65, 24-35. Retrieved from <http://eric.ed.gov/> 2015/5/23.
- Bremner, S. (1999). Language Learning Strategies and Language Proficiency: Investigation the Relationship in Hong Kong. *Canadian Modern Language Review*, 5(4), 490-514.
- Brown, H. (1989). *Principle of Language Learning and Teaching*. (3ded). Cambridge: Prentice Hall International (London)Ltd.
- Chamot, A. U. (1987). The Learning Strategies of ESL Students. *Learning Strategies in Language Learning*. Englewood, NJ: Prentice Hall.
- Chamot, A. U. (2005). *Language Learning Strategies Instruction: Current Issues and Research*. *Annual Review of Applied Linguistics*. USA: Cambridge University Press.

- Chang, C. Y., Liu, S. C., and Lee, Y.N. (2007). A study of Language Learning strategies. Retrieved on May 20, 2015, from Web site: mdu.edu.tw/ged/other%20download/bulletin/20070319/11.
- Cohen, A.D. (1998). *Strategies in Learning and Using a Second Language*. Essex, U.K.: Longman.
- Goh, C.C.M. and Foong, K.P. (1997). Chinese ESL Students ' learning Strategies: A Look at Frequency and Gender. *Hongkong Journal of Applied Linguistics*, 2(1)June, 39-53.
- Green, J.M. and Oxford, R. (1995). A Closer look at learning strategies proficiency and gender. *TESOL Quarterly*, 29/2 September, 261-297.
- Hilgard, E.R. and Bower, H. (1981). *Theories of Learning (5th ed.)*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Lee Kyung. (2003). The relationship of school year, sex and proficiency on the use of Learning strategies in learn English of Korean junior high school students. Retrieved on June 9, 2015, from Asian EFL Journal Web site: www.asian-EFL-journal.com/sept_03_Ok.php.
- Morris, C.G. (1990). *Psychology: An Introduction*. New Jersey: Prentice-Hall.
- O' Malley, J.M. (1985). Learning Strategy Applications with Students of English as a second language. *TESOL Quarterly*, 19(13), 557-584.
- O'Malley, J.M. & Chamot, A.U. (1990). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge, U.K.: Cambridge University Press.
- Oxford, R. (1989). Use of language learning strategies: A synthesis of studies with implications for strategy training. *System*, 17(2), 22-36.
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What every teacher should know*. Boston, MA.: Heinle & Heinle.
- Rubin, J. (1975). What the good language learner can teach us. *TESOL Quarterly*, 9, 41-45.
- Rubin, J. (1987). Learning Strategies: Theoretical Assumptions Research History and Typology. *Learning Strategies in Language Learning*. New York: Prentice Hall.
- Su, M. (2005). A study of EFL Technology and Vocational college Students ' Language Learning Strategies and their Self-Perceived English Proficiency. Retrieved on March 5, 2015 from www.e-flt.nus.edu.sg.
- Taguchi, T. (2002). Learner factor affecting the use of learning strategies in cross-cultural

contexts. *Prospect*, 17(2) August.

Weaver, S. J. and Cohen, A. (1998). *Making strategy training a reality in the foreign language curriculum. Strategies in Learning and Using a second Language*. New York: Addison Wesley Longman.

Wenden, A. and Rubin, J. (1987). *Learner strategies in Language Learning*. UK: Prentice Hall.

Wharton, G. (2000). Language Learning Strategy Use of Bilingual Foreign Language Learners in Singapore. *Language Learning*, 50(2). June.

Willing, Ken. (1989). *Teaching How to learn: Learning Strategies in ESL*. Sydney: National Center for English Language Teaching and Research.

DPU

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล
(ดัดแปลงจาก Oxford Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0 for ESL/EFL)

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford Rebecca(1990) ขอให้ท่านโปรดอ่านและตอบคำถามในข้อความแต่ละข้อที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่ท่านเป็น ที่ท่านทำ อย่าตอบโดยคิดว่าอยากทำ หรือ เห็นคนอื่นทำ คำตอบของท่านไม่มีข้อผิดพลาดถูก คำตอบที่เป็นจริงของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาต่างประเทศ และก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. สถาบันการศึกษา

- ☐ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ☐ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ☐ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ☐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ☐ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- ☐ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ☐ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ☐ มหาวิทยาลัยรังสิต

3. สาขาวิชา ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ ภาษาจีน ☐ ภาษาญี่ปุ่น

4. นักศึกษามีผลการเรียนภาษาอังกฤษ/ ภาษาจีน/ ภาษาญี่ปุ่น ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงปัจจุบันเฉลี่ยอยู่ในระดับใด

- ☐ A ☐ B+
☐ B ☐ C+
☐ C ☐ D+ ☐ D

5. ผลการเรียนเฉลี่ย ☐ 3.51 ขึ้นไป ☐ 3.00 - 3.50
 ☐ 2.51 - 3.00 ☐ 2.00 - 2.50
 ☐ ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น)

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน มีทั้งหมด 50 ข้อ ในแต่ละข้อจะอธิบายถึงกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาให้นักศึกษาอ่านข้อความ และเลือกคำตอบระดับการใช้กลยุทธ์ที่ใช้จริงในการเรียนภาษาของท่าน โดยกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการใช้ 1-5

ระดับการใช้	ความหมาย
1	ใช้น้อยที่สุดหรือไม่เคยใช้เลย
2	ใช้น้อย
3	ใช้ปานกลาง
4	ใช้มาก
	ใช้มากที่สุด

ส่วนที่ 1 กลยุทธ์การจำ

ข้อ	กลยุทธ์การเรียนรู้	ระดับการใช้				
		1	2	3	4	5
1	นักศึกษาคิดเชื่อมโยงความรู้เก่าที่เคยเรียนกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
2	นักศึกษาหัดใช้คำศัพท์ใหม่มาใช้แต่งประโยคเพื่อช่วยให้จำคำศัพท์นั้นได้					
3	นักศึกษาเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับคำนั้น เพื่อช่วยในการจำคำศัพท์					
4	นักศึกษาจำคำศัพท์ใหม่โดยการจินตนาการถึงสถานการณ์ที่อาจใช้คำศัพท์นั้น					
5	นักศึกษาใช้คำที่มีเสียงคล้องจองเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่					
6	นักศึกษาใช้บัตรคำเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์					

7	นักศึกษาใช้ทำทางประกอบเพื่อช่วยในการจดจำคำศัพท์ใหม่ๆ					
8	นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
9	นักศึกษาจำคำศัพท์ใหม่หรือวลีใหม่โดยนึกถึงตำแหน่งของคำนั้นที่ปรากฏในหนังสือ บนกระดาน หรือตามป้ายประกาศต่างๆ					

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์ความรู้ ความเข้าใจ

ข้อ	กลยุทธ์การเรียนรู้	ระดับการใช้				
		1	2	3	4	5
10	นักศึกษาพูดหรือเขียนคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนใหม่หลายๆครั้ง เพื่อให้จำได้					
11	นักศึกษาพยายามพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นให้เหมือนกับเจ้าของภาษา					
12	นักศึกษาฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
13	นักศึกษาใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่รู้จักในหลายๆเรื่องที่เกี่ยวข้อง					
14	นักศึกษาเริ่มสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นตั้งแต่เริ่มเรียน					
15	นักศึกษาดูรายการโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่พูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
16	นักศึกษาอ่านบทความเป็นภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางภาษา					
17	นักศึกษาฝึกเขียนบันทึก ข้อความ หรือรายงานต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
18	นักศึกษาฝึกการอ่านจับใจความคร่าวๆก่อน แล้วจึงกลับไปอ่านอย่างละเอียดอีกครั้ง					
19	นักศึกษาจะค้นหาคำภาษาไทยที่มีความหมายตรงกับคำภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
20	นักศึกษาพยายามฝึกพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นตามโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง					
21	นักศึกษาหาความหมายภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น โดยแยกคำออกเป็นส่วนๆตามที่ตนเองเข้าใจ					
22	นักศึกษาหลีกเลี่ยงการแปลแบบคำต่อคำ					
23	นักศึกษาฝึกสรุปสาระจากการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					

ส่วนที่ 3 กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง

ข้อ	กลยุทธ์การเรียนรู้	ระดับการใช้				
		1	2	3	4	5
24	นักศึกษาใช้วิธีการเดาความเพื่อที่จะเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย					
25	ในระหว่างการสนทนา นักศึกษาจะใช้ทำทางประกอบแทนการพูดเมื่อนึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ได้					
26	นักศึกษาจะคิดคำใหม่ขึ้นเองถ้านึกถึงคำที่ต้องการสื่อสารไม่ได้					
27	นักศึกษาจะอ่านภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นโดยไม่เปิดพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำศัพท์ทุกคำ					

28	นักศึกษาจะพยายามเดาว่าคนอื่นเขาจะพูดอะไรต่อเป็นภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
29	หากนักศึกษาไม่รู้คำศัพท์ นักศึกษาจะใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันแทน					

ส่วนที่ 4 กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ

ข้อ	กลยุทธ์การเรียน	ระดับการใช้				
		1	2	3	4	5
30	นักศึกษาพยายามหาโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นบ่อยๆเท่าที่จะทำได้					
31	เมื่อรู้ว่าใช้ภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นผิด นักศึกษาจะนำข้อผิดพลาดนั้นมาปรับปรุงให้ดีขึ้น					
32	นักศึกษาตั้งใจฟังเมื่อคนอื่นพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
33	นักศึกษาพยายามหาวิธีที่จะพัฒนาให้ภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นของตนดีขึ้น					
34	นักศึกษาจัดตารางเวลาให้ตัวเองในการศึกษาและทบทวนภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
35	นักศึกษาชวนขวดยที่จะพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นให้ได้					
36	นักศึกษาฝึกอ่านภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นมากเท่าที่จะทำได้					
37	นักศึกษามีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นอย่างชัดเจน					
38	นักศึกษานึกถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นอยู่เสมอ					

ส่วนที่ 5 กลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

ข้อ	กลยุทธ์การเรียน	ระดับการใช้				
		1	2	3	4	5
39	นักศึกษาไม่กลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นกับเจ้าของภาษา					
40	นักศึกษาสังความมั่นใจให้ตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น แม้ว่าพูดผิดก็ตาม					
41	นักศึกษามองหรือให้รางวัลตัวเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นได้ดี					
42	นักศึกษารู้สึกเครียดหรือประหม่าเมื่อเรียนหรือพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
43	นักศึกษาระวังความรู้สึกของตนเองในสมุดไดอารี่					
44	นักศึกษาระวังความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นกับเพื่อนๆ					

ส่วนที่ 6 กลยุทธ์ทางสังคม

ข้อ	กลยุทธ์การเรียนรู้	ระดับการใช้				
		1	2	3	4	5
45	ถ้านักศึกษาฟังภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นไม่ทัน นักศึกษาจะขอให้คนนั้นพูดให้ช้าลงหรือขอให้พูดใหม่อีกครั้ง					
46	เมื่อนักศึกษาพูดกับเจ้าของภาษา ก็จะขอให้เขาปรับแก้ภาษาให้ด้วย					
47	นักศึกษาฝึกพูดภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นกับเพื่อนๆ					
48	นักศึกษาขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่นจากเจ้าของภาษา					
49	นักศึกษาฝึกถามเป็นภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					
50	นักศึกษาสนใจเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น					

ตัวอย่าง
จดหมายขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

2 พฤศจิกายน 2558

ที่ ผวจ.0501(1)/

เรื่อง ขออนุญาตและความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ท่านคณบดีคณะ.....

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีในกรุงเทพฯและปริมณฑล” โดยเป็นการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น ในมหาวิทยาลัยต่างๆด้วยการสุ่มเลือกรายชื่อมหาวิทยาลัย ในการนี้ทาง
มหาวิทยาลัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต เข้าทำการเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามตามนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 4 จำนวน
สาขาละ 25-30 คน

ทั้งนี้ขออนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต ประสานโดยตรงกับผู้รับผิดชอบ
ในหน่วยงานของท่านเพื่อทำการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์)

รองอธิการบดีสายงานวิจัย

ผู้ประสานงาน

ผศ.ดร.สมพร โกมารทัต

โทร. 02-954-7300 ต่อ 826 มือถือ 081-835-5431 E-mail: somporn@dpu.ac.th

แบบสัมภาษณ์ เรื่อง
กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. ท่านเป็นอาจารย์สอน ☐ ภาษาอังกฤษ ☐ ภาษาจีน ☐ ภาษาญี่ปุ่น
2. มีประสบการณ์การสอน _____ ปี
3. ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเรียนรู้มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาต่างประเทศใช่หรือไม่
☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
4. ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเรียนรู้มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนใช่หรือไม่
☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
5. ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ใดต่อไปนี้มีส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาของท่าน
☐ 1. กลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆช่วยในการเรียนรู้ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษา
☐ 2. กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียน
☐ 3. ทั้งข้อ 1 และข้อ 2
6. ท่านคิดว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ใดต่อไปนี้มีส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาของท่านมากน้อยเพียงใด

กลยุทธ์	ส่งผลต่อความสำเร็จ			ไม่ส่งผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. กลยุทธ์ที่ใช้กลไกทางสมองช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลความรู้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ				
2. กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจ				
3. กลยุทธ์ที่ใช้ช่วยในขณะที่มีปัญหาในการสื่อสารภาษานั้น				
4. กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนเพื่อให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น				
5. กลยุทธ์ที่ใช้ในการควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน รวมทั้งเป็นกลยุทธ์ที่นำมาใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง				
6. กลยุทธ์ที่ใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จะช่วยส่งเสริมให้มีความสามารถในการพัฒนาความเข้าใจความคิด ทำให้การเรียนภาษามีพัฒนาการที่ดีขึ้น				

7. การใช้กระบวนการทางสมอง และกระบวนการในการจัดการการเรียนรู้ เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศ ท่านเห็นด้วยหรือไม่

☐ เห็นด้วย เพราะ _____

☐ ไม่เห็นด้วย เพราะ _____

8. จากประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศของท่าน นอกเหนือจากกลยุทธ์ 6 ข้อในข้อ 6 ข้างต้น ท่านใช้วิธีการใดบ้างที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ กรุณาตอบและให้เหตุผลประกอบ

ขอขอบพระคุณสำหรับการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย ผศ.ดร. สมพร โกมารทัต

วุฒิการศึกษา ศีษาสตรดุษฎีบัณฑิต การจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 คุรุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 คุรุศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 Cert. in Audio Visual Equipment, University of Tsukuba, Japan.
 Cert. in Long Term Training Program of Foreign Teachers of Japanese Language, Japan.

สถานที่ทำงาน ภาควิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 Email: somporng@dpu.ac.th

ผลงานวิจัย

พ.ศ. 2548 การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สองระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2550 การศึกษาการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2553 การศึกษาคูณลักษณะบัณฑิตภาษาญี่ปุ่นที่พึงประสงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2557 ความต้องการภาษาต่างประเทศของวัดในกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตำราและเอกสารการสอน

ภาษาญี่ปุ่นสำหรับพนักงานบริการในร้านอาหาร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ภาษาญี่ปุ่นสำหรับมัคคุเทศก์ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ภาษาญี่ปุ่น 3 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ภาษาญี่ปุ่น 2 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ภาษาญี่ปุ่น 1 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการโรงแรม + CD สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความที่พิมพ์เผยแพร่

พ.ศ. 2550 บทความวิจัยเรื่องวัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สองระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น วารสารเจแปนฟาวน์เดชั่น

พ.ศ. 2555 บทความวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการโปรแกรมภาษาญี่ปุ่นระดับอุดมศึกษาเพื่อธุรกิจนำเข้า วารสารสุทธิปริทัศน์.26 (79)

พ.ศ. 2557 บทความวิจัยเรื่องความต้องการภาษาต่างประเทศของวัดในกรุงเทพมหานคร วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 33(5) กันยายน-ตุลาคม 2557.

พ.ศ. 2557 บทความวิชาการเรื่องการเรียนรู้เชิงผลิตภาพ วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 25(3) กันยายน-ธันวาคม 2557.

พ.ศ. 2558 บทความวิชาการเรื่องการสร้างคุณภาพคนด้วยการศึกษาของประเทศญี่ปุ่น วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 34(6) พฤศจิกายน-ธันวาคม 2558.

พ.ศ. 2559 บทความวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 30(93) มกราคม-มีนาคม 2559.